

Prezydent Miasta Lublin

**PROJEKT MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLIN**
dla obszarów położonych w rejonie ulicy Krochmalnej oraz linii kolejowej.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Sporządzono:

Referat ds. ochrony środowiska
w miejscowych planach
zagospodarowania przestrzennego

Kierownik referatu: Anna Harabin

Opracowanie: Ewa Pyryt

Wrzesień 2018

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 4.09. DO 25.09.2018 R.

Spis treści

I. WSTĘP – INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	4
II. GŁÓWNE CELE PROGNOZY.....	4
III. ZAKRES PROGNOZY	6
IV. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	7
V. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	8
VI. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA.....	9
VII. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	10
VIII. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.....	11
1. POŁOŻENIE	11
2. BUDOWA GEOLOGICZNA I UKSZTAŁTOWANIE TERENU.....	11
3. KLIMAT	12
4. WODY PODZIEMNE.....	13
5. WODY POWIERZCHNIOWE.....	14
6. GLEBY	14
7. SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIERZĄT.....	14
IX. ISTNIEJĄCY STAN SANITARNY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.....	16
1. STAN JAKOŚCI POWIETRZA	16
2. KLIMAT AKUSTYCZNY.....	19
3. STAN WÓD.....	19
4. STAN GLEBY I POWIERZCHNI ZIEMI.....	20
X. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	21
XI. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	21
XII. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIECZNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	21
1. OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY.....	21
2. OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE INNYCH PRZEPISÓW.....	21
3. POZOSTAŁE ELEMENTY SYSTEMU PRZYRODNICZEGO.....	22
XIII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU.....	22
XIV. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIO-TERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	23
1. OGÓLNE USTALENIA PLANISTYCZNE.....	23
2. SZCZEGÓŁOWA PROGNOZA WPŁYWU USTALEŃ PROJEKTU PLANU.....	24
3. WPŁYW USTALEŃ PLANU NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	26
4. USTALENIA ODDZIAŁUJĄCE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000	32
5. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA ISTNIEJĄCE I PROJEKTOWANE NA TERENIE MIASTA LUBLIN UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH WRAZ Z WYZNACZONYMI STREFAMI OCHRONNYMI...32	
6. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA JEDNOLITYCH WÓD PODZIEMNYCH I POWIERZCHNIOWYCH, OKREŚLONYCH W „PLANIE GOSPODAROWANIA WODAMI W OBSZARZE DORZECZA WISŁY”.....	32
7. WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ZMIANY KLIMATYCZNE I BIORÓŻNORODNOŚĆ ORAZ ANALIZA PROJEKTU PLANU POD WZGLĘDEM ZAWARCIA CELÓW I KIERUNKÓW ADAPTACJI DO ZMIAN KLIMATU, OKREŚLONYCH W STRATEGICZNYM PLANIE ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030.....	33
8. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ PRZED HAŁASEM, OBSZARÓW OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA, GOSPODARKI WODNO – KANALIZACYJNEJ I GOSPODARKI ODPADAMI.....	35

XV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	36
1.PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	37
XVI. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	37

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 4.09. DO 25.09.2018 R.

I. WSTĘP – INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

W ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu dokumentu, który stanowi sporządzenie, bądź zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykonuje się prognozę oddziaływania na środowisko dla tegoż projektu. Jest to jeden z niezbędnych etapów procedury uchwalenia opracowań planistycznych.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin dla obszarów położonych w rejonie ulicy Krochmalnej oraz linii kolejowej.

Podstawę prawną wykonania prognozy stanowią następujące dokumenty:

- Uchwała Nr 29/II/2014 Rady Miasta Lublin z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin dla obszarów położonych w rejonie ulicy Krochmalnej oraz linii kolejowej;
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017, poz.1073 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późn.zm.).

Analiza zasadności przystąpienia do sporządzenia projektu planu wskazuje na taką potrzebę, czego wynikiem jest uchwała o przystąpieniu. Niezozzerwalną i niezbędną częścią opracowywanego planu jest również prognoza oddziaływania na środowisko, która jako element obligatoryjnym procesu planistycznego warunkuje uchwalenie planu.

Prognoza została sporządzona zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późn.zm.).

II. GŁÓWNE CELE PROGNOZY

Prognoza pozwala na zidentyfikowanie zagrożeń dla środowiska jakie mogą powstać w wyniku realizacji ustaleń projektu planu oraz określić działania mające na celu ograniczenie ewentualnie występujących, negatywnych skutków środowiskowych. Analiza ustaleń dokumentów planistycznych na etapie ich powstawania jest zgodna z zasadą eliminacji zagrożeń u źródła, co przynosi pozytywne efekty społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, a przede wszystkim środowiskowe. Zmiany zagospodarowania przestrzeni zazwyczaj odbywają się kosztem środowiska. Powstające dokumenty planistyczne muszą więc z jednej strony spełniać wymagania z zakresu ochrony środowiska, a z drugiej powinny realizować potrzeby społeczno – gospodarcze. W prognozie zawarte są oceny skutków ustaleń projektu planu wynikające z przyjętych rozwiązań oraz możliwości występowania zagrożeń i uciążliwości dla zdrowia ludzi i środowiska biogeograficznego, poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie planu;
- współpracę autora prognozy z autorem projektu planu celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców;
- pełne poinformowanie podmiotów tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organów samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu planu dla środowiska przyrodniczego.

Tak więc prognoza opiera się przede wszystkim na licznych analizach pozwalających na identyfikację procesów i wartości środowiska. Po tym etapie możliwa jest ocena potencjalnych skutków realizacji ustaleń planistycznych wprowadzonych na obszarze opracowania, co stanowi główny cel prognozy. Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu. Tak szeroki zakres wiedzy pozwoli na osiągnięcie głównego celu dokumentu, a więc wykazanie, jak sposób zagospodarowania przewidziany w planie wpłynie na środowisko i czy naruszy zasady prawidłowej gospodarki zasobami naturalnymi. Wprowadzane ustalenia planistyczne, a następnie ich realizacja mogą powodować oddziaływania na niektóre komponenty środowiska, np.: wody powierzchniowe i podziemne, klimat lokalny, hałas, bioróżnorodność, ukształtowanie terenu, stan gleb, stan powietrza.

Celem prognozy jest również wyeliminowanie na etapie sporządzania projektu planu ustaleń sprzecznych z zasadami zrównoważonego rozwoju na analizowanym obszarze i w jego otoczeniu. W jakim stopniu zasada zrównoważonego rozwoju, a w tym ochrona środowiska, zostały uwzględnione w projektowanym dokumencie i jakie mogą być skutki negatywne i pozytywne dla środowiska w wyniku realizacji działań zawartych w planie.

W efekcie prognoza umożliwi wprowadzenie ustaleń, umożliwiających zaspokajanie potrzeb społeczności lokalnej jak i całego miasta. Celem prognozy jest również ocena na ile ustalenia, obok zachowania istniejących wartości zasobów środowiska, pozwolą na wzbogacenie lub odtworzenie obniżonych, zdegradowanych wartości. Wskaże w jakim stopniu istniejące zagrożenia ulegną obniżeniu bądź spotęgowaniu. Celem pośrednim prognozy są oceny konieczne, wynikające z cytowanej *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Należą do nich m. in.: określenie możliwości oddziaływań transgranicznych i na obszary Natura 2000, identyfikacja obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i jego elementy składowe, zaproponowanie rozwiązań ograniczających, zapobiegających i kompensujących negatywne oddziaływanie oraz zaproponowanie rozwiązań alternatywnych.

Reasumując prognoza to dokument nie rozstrzygający o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami w planie, a jedynie przedstawiający prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń na poszczególne komponenty środowiska wraz z ich wzajemnymi powiązaniem (tj. ekosystemy, krajobraz, ludzie, dobra materialne, dobra kultury).

III. ZAKRES PROGNOZY

Zakres prognozy wynika z zapisów art. 51 i 52 cytowanej ustawy oraz opinii instytucji uzgadniających jej zakres tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lublinie oraz Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Zakres i stopień szczegółowości prognozy został uzgodniony następującymi pismami:

- uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Lublinie znak: WOOŚ.411.69.2015.MH;
- uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym, pismo nr NZ-700/86/2017;

W wymienionych wyżej dokumentach szczególną uwagę zwrócono na następujące zagadnienia:

- wg RDOŚ – prognoza powinna:
 - określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody;
 - zidentyfikować i ocenić przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z projektowanego przeznaczenia terenu, w tym na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między innymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
 - przeanalizować uciążliwości hałasu komunikacyjnego na nowo projektowane tereny chronione pod względem akustycznym;
 - przedstawić podsumowanie ocen cząstkowych dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego oraz obszarów chronionych;
 - przeanalizować wpływ projektowanego planu na istniejące i projektowane na terenie miasta Lublin ujęcia wód podziemnych wraz z wyznaczonymi strefami ochronnymi;
 - przeanalizować i ocenić czy ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin umożliwiają spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych wód podziemnych i powierzchniowych, określonych w „Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły” (Dz.U. z 2016 r. Poz.1911) wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz działu III Ustawa Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2017 poz. 1566 z późniejszymi zmianami);
 - przeanalizować i ocenić wpływ realizacji ustaleń projektu planu na zmiany klimatyczne oraz różnorodność biologiczną. Należy rozważyć czy przewidywane zmiany warunków klimatycznych i środowiskowych będą miały wpływ na realizację projektowanego dokumentu;
 - przeanalizować czy ustalenia projektu planu uwzględniają cele i kierunki adaptacji do zmian klimatu, o których mowa w Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 opracowanym przez Ministerstwo Środowiska;
 - przedstawić rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.
- wg Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w prognozie należy uwzględnić:
 - wpływ istniejącej / projektowanej zabudowy przemysłowo-składowej i linii kolejowych na istniejącą / projektowaną zabudowę mieszkaniową i związaną z pobytem dzieci i młodzieży, w szczególności w zakresie

ochrony przed ponadnormatywnym hałasem wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. Poz. 112),

- strefy ochronne, strefy przemysłowe lub obszary ograniczonego użytkowania wraz z istniejącym i wymaganym sposobem ich zagospodarowania wg przepisów szczegółowych;

IV. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Dokumentami powiązаныmi z niniejszą prognozą są następujące opracowania:

- Uchwała Nr 28/II/2014 Rady Miasta Lublin z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin dla obszarów położonych w rejonie ulicy Krochmalnej oraz linii kolejowej;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina, uchwalone uchwałą Nr 359/XXII/2000 Rady Miasta Lublin z dnia 13 kwietnia 2000r., zmienionego uchwałą Nr 165/XI/2011 Rady Miasta Lublin z dnia 30 czerwca 2011 r. oraz uchwałą nr 1133/XLIII/2014 Rady Miasta Lublin z dnia 4 września 2014 r.;
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017, poz.1073 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz. U. z 2018, poz. 799 z późniejszymi zmianami);;
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018, poz. 142 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 poz. 1161 j.t);
- Ustawa Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2017 poz. 1556 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 poz.788 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2017 poz. 2126 |z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 14 września 2012 r. o odpadach (Dz. U. Z 2018 poz. 21 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 12 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 poz. 1789 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 poz. 774 z późniejszymi zmianami););
- Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, (Dz. U. z 2017 poz.1023 z późniejszymi zmianami);
- Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin rejonu ul. Krochmalnej, 1-go Maja, Al. Zygmuntofskich i Al. Piłsudskiego;
- Inwentaryzację przyrodniczą miasta Lublin, Lublin 1998 r. pod kier. Tadeusza J. Chmielewskiego;
- Mapa akustyczna dla miasta Lublina, Ekkom Sp. Z o.o. Kraków, 2017 r.;

- Mapa glebowo – rolnicza dla Lublina, IUNG Puławy;
- Miejski plan reagowania kryzysowego, UM Lublin;
- Raport o stanie środowiska województwa lubelskiego w 2017 r., WIOŚ w Lublinie 2018, pod kier. Leszka Żelaznego;
- Ocena jakości powietrza w województwie lubelskim za 2016r., WIOŚ – Lublin 2017;
- Program ochrony środowiska województwa lubelskiego na lata 2012-2015 z perspektywą do roku 2018 - Lublin 2012;
- Program gospodarki wodnej województwa lubelskiego – Lublin 2003;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego – Lublin 2015;
- Polityka ekologiczna państwa na lata 2010 – 2012 z perspektywą do roku 2016 - Warszawa 2008.
- Objasnienia do szczegółowej mapy geologicznej Polski, arkusz Lublin, PIG Warszawa 1982; Marian Harasimiuk, Andrzej Henkiel;
- Plan gospodarki odpadami, MIOŚ UM Lublin, kwiecień 2004;
- Program ochrony powietrza dla strefy lubelskiej, Lublin 2013, ATMOTERM, opracowanie pod kier. mgr inż. Aneta Lochno;
- mapy geologiczne, hydrologiczne, sozologiczne, geologiczno – inżynierskie, geomorfologiczne.

V. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognoza została sporządzona w oparciu o identyfikację, analizę i ocenę potencjalnych skutków związanych z realizacją ustaleń projektu planu. W opracowaniu prognozy posłużono się opisową analizą prawdopodobnych skutków oddziaływania na środowisko oraz na zdrowie i dobrobyt ludzi, jakie mogą wystąpić w przypadku realizacji ustaleń projektu planu.

W procedurze rozpatrywania oddziaływania uwzględniono wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego. Ocenę przeprowadzono kompleksowo dla jednego wariantu ustaleń planistycznych zaproponowanych przez projektanta - urbanistę. W ocenie wykorzystano metodę prostego prognozowania posługując się metodą analogii do oddziaływania istniejących tego typu inwestycji. Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia prognozy są:

- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym dla potrzeb niniejszego planu;
- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń zagospodarowania przestrzennego obszarów objętych planu;
- ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarach objętych planem, realizowane zgodnie z ustaleniami przyjętymi w zapisach planistycznych.

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej strukturze przestrzennej. Kolejnym krokiem jest analiza przyszłego funkcjonowania

środowiska pod wpływem przemian, jakie zajądą wskutek realizacji ustaleń planu. Etapem końcowym jest ocena skutku, czyli wynikowego stanu komponentów środowiska powstałego na skutek przemian w jego funkcjonowaniu, spowodowanych realizacją ustaleń zmiany planu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnej wersji ustaleń, wynikających z troski o osiągnięcie możliwie korzystnego stanu środowiska w warunkach projektowanego zagospodarowania przestrzennego obszarów.

Opracowanie złożone jest z następujących głównych części:

- rozpoznanie uwarunkowań występujących w obszarach opracowania;
- analiza ustaleń projektu planu w omawianych obszarach;
- identyfikacja i prognoza prawdopodobnych zmian stanu środowiska na skutek realizacji ustaleń projektu planu wraz z określeniem ich możliwego zasięgu;
- prognoza możliwego wpływu zmian środowiska na zdrowie i warunki życia mieszkańców;
- propozycje modyfikacji ustaleń projektu planu oraz działań i przedsięwzięć zmierzających do ograniczenia negatywnego wpływu proponowanych rozwiązań na środowisko przyrodnicze i warunki życia mieszkańców.

W celu sporządzenia prognozy przeprowadzono następujące prace:

- zapoznano się z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego objętych terenów;
- zapoznano się z danymi fizjograficznymi oraz innymi dostępnymi opracowaniami obejmującymi obszary;
- dokonano oceny projektu planu w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych, w tym przepisów gminnych;
- przeprowadzono wizję lokalną;
- dokonano analizy czynników mających wpływ (negatywny i pozytywny) na środowisko i jego komponenty;

VI. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA

Realizacja postanowień projektu planu może wpłynąć na środowisko, oddziałując na poszczególne komponenty przyrodnicze. Skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu (projektu planu) można będzie przeanalizować po przeprowadzeniu monitoringu ukazującego stan poszczególnych komponentów środowiskowych. Monitoring powinien być przeprowadzany w określonych odstępach czasowych uregulowanych przepisami odrębnymi. Porównanie stanu początkowego, czyli "moment" wejścia w życie planu zagospodarowania, ze stanem późniejszym umożliwi dopiero dokładne stwierdzenie wpływu ustaleń planistycznych i realizacji zmiany planu zagospodarowania na poszczególne komponenty środowiska. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2017, poz. 1073 z późn.zm.), organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (Prezydent) zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji Rady na przeprowadzenie analizy zmian

w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu. W propozycjach dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu należy uwzględnić m.in.:

- prowadzenie rejestru miejscowych planów, rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych;
- rejestrowanie wniosków o zmianę przeznaczenia gruntów, zmiany funkcji terenu;
- ocenę i aktualizację form ochrony najcenniejszych elementów środowiska przyrodniczego;
- oceny rozwoju gospodarczego (przedsiębiorczości, rozwoju budownictwa, powierzchni urządzonych terenów zieleni);
- oceny warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywane 1 raz na 4 lata.

W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska wykonywanego według metod preferencyjnych określonych w przepisach szczególnych, odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Lasy Państwowe, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska i inne. W celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do Urzędu Gminy, w tym przypadku do Urzędu Miasta Lublin. Ujednolicony system pomiarów i ocen związanych ze stanem środowiska wprowadziła ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska za pomocą Państwowego Monitoringu Środowiska. Wszelkie dane prowadzonych monitoringów są zebrane w raportach rocznych, danych Urzędu Statystycznego i innych jednostek administracji państwowej. Uzyskane wyniki przeprowadzonych analiz z monitoringu poszczególnych komponentów umożliwią określenie stanu i ewentualnych przekroczeń normatywnych (dotrzymanie standardów jakości środowiska). Umożliwi to podanie przyczyn zmian zarówno negatywnych jak i pozytywnych. W przypadku zmian negatywnych i występowania przekroczeń standardów możliwe będzie wyznaczenie obszarów występowania przekroczeń i odpowiedniego zagospodarowania takich terenów.

W celu sporządzenia prawidłowej oceny zachodzących zmian w środowisku największe znaczenie ma prowadzenie monitoringu: jakości wód powierzchniowych i podziemnych, stanu powietrza atmosferycznego, obserwacje stanu flory i inwentaryzacja gatunków fauny.

VII. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko w ujęciu transgranicznym zależne jest od kilku czynników: rodzaju emitorów, ilości powstałych zanieczyszczeń, wysokości, na której zachodzi emisja (np. wysokość komina), warunków meteorologicznych, odległości od granicy państwa. Dla planowanych przedsięwzięć wynikających z realizacji ustaleń projektu planu nie występuje transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Jest to spowodowane tym, że oddziaływanie transgraniczne, wychodzące poza granice państwa, nie występuje w formie bezpośredniej – tereny objęte projektem planu nie są położone przy granicy państwa. Jeśli chodzi o znaczące oddziaływanie pośrednie ustaleń planistycznych na środowisko, uwzględniając powiązania geokomponentów w obszarze projektu i poza jego granicami, można stwierdzić, że ustalenia planistyczne biorą pod uwagę zachowanie standardów jakości środowiska dla poszczególnych elementów

przyrodniczych (woda, powietrze, stan gleb itp.). Ogranicza to ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym oddziaływanie transgraniczne.

VIII. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA

1. POŁOŻENIE

Obszar opracowania obejmuje teren zlokalizowany w centralnej części miasta Lublin, w rejonie ulicy Krochmalnej oraz linii kolejowej.

Według regionalizacji fizycznogeograficznej J. Kondrackiego (2000), Lublin należy do obszaru Europa Zachodnia, prowincji Wyżyny Polskie, podprowincji Wyżyna Lubelsko – Lwowska, makroregion Wyżyna Lubelska. Analizowany obszar należy do mezoregionu Wyniosłość Giełczewska, która znajduje się w południowej części Wyżyny Lubelskiej.

2. BUDOWA GEOLOGICZNA I UKSZTAŁTOWANIE TERENU

Większość analizowanego terenu zajmują plejstocenyjskie piaski i mułki (pyły) piaszczyste i piaski pyłowate lessopodobne występują na piaskach i mułkach oligocenu. Utwory te stanowią eluwalno-dealuwalną pokrywę, powstałą w okresie stadiału głównego zlodowacenia północnopolskiego, na starszych utworach w miejscach nie objętych zasięgiem akumulacji lessu. Miąższość osadów wynosi do 4-5 m. Nie wielki fragment analizowanego obszaru w rejonie doliny rzeki Bystrzycy położony jest na holocenyjskich osadach rzeczno-bagienny, silnie namulonych torfach typu przejściowego. Miąższość torfów przejściowych dochodzi do 3-4 m. Torfy są skałami powstającymi w wyniku nagromadzenia szczątków obumarłych roślin w warunkach nadmiernego uwilgotnienia. Natomiast na pozostałej niewielkiej części badanego terenu, we wschodniej jego części występują plejstocenyjskie piaski i mułki (pyły) rzeczne i rzeczno- peryglacjalne teras nadzalewowych 5-15 m n. p. rzeki. Starsze podłoże stanowią górnokredowe margle i ich zwietrzliny. Utwory powierzchniowe na badanym obszarze w rejonie gdzie zalegają torfy charakteryzują się niekorzystnymi warunkami budowlanymi. Torfy są gruntami słabonośnymi lub całkowicie nie nadającymi się do posadowienia budynków i ponadto grunty te charakteryzują się podatnością na osiadanie w wyniku odwodnienia i mają one bardzo niskie parametry wytrzymałościowe w wyniku nawodnienia profilu gruntowego. Lepszymi warunkami budowlanymi charakteryzują się piaski i mułki (pyły) rzeczne i rzeczno- peryglacjalne teras nadzalewowych, aczkolwiek zajmują one niewielkie powierzchnie. Dużą część badanego obszaru stanowią nasypy budowlane. Nasypy budowlane wykonane z piasku, tłuczni i kamieni stanowią podbudowę pod istniejącymi ulicami: Młyńską, Dworcową i Gazową oraz placami postojowymi i manewrowymi. Ich miąższość jest niewielka.

Całość analizowanego obszaru obejmuje powierzchnia terasy akumulacyjnej (nadzalewowej). Generalnie dolina Bystrzycy jest asymetryczna, lewe zbocze jest wyższe i strome natomiast prawe niższe i w terenie słabo czytelne. Mały fragment w południowo-wschodniej stronie analizowanego terenu w bliskim sąsiedztwie torów kolejowych zajmują równiny denudacyjne. Są to płaskie powierzchnie, które hipsometryczne nawiązują do terasu nadzalewowego rzeki Bystrzycy. Genetycznie są to zrównania krioplanacyjne wieku ostatniego zlodowacenia, które związane są z akumulacją utworów rzeczno- peryglacjalnych. Analizowany

obszar dzieli się na dwie części, który obejmuje dolinę Bystrzycy i teras akumulacyjny 5-15 m n.p. rzeki. Dno doliny Bystrzycy stanowią tereny nisko położone o spadkach do 2%, są to grunty słabonośne (organiczne) o miąższościach powyżej 4,5 m. Występują tu znaczne fragmenty dolin nadbudowane nasypami mineralno-gruzowymi o miąższościach przekraczających lokalnie 4,5 m. Wody gruntowe występują przeważnie płycej niż 2,0 m, w częściach dolin nadbudowanych nasypami występują głębiej 3,0 m p.p.t. Teras akumulacyjny obejmuje teren dość płaski o spadkach do 5%. Warunki gruntowe średnio korzystne ze względu na występowanie nasypów gruzowo- mineralnych i mineralnych.

3. KLIMAT

W pracy E. Romera „Regiony Klimatyczne Polski” obszar opracowania zaliczony jest do dzielnicy Chełmsko-Podlaskiej. Uściśleniem tej klasyfikacji jest podział wykonany w Instytucie Nauk o Ziemi UMCS przez E. Michnę w oparciu o metodę izogradów klimatycznych. Według tego podziału obszar miasta wchodzi w skład Nałęczowsko- Lubelskiej jednostki mezoklimatycznej. Dla całego miasta w tym również obszaru objętego planem do celów urbanistycznych można uznać za reprezentatywne dane Obserwatorium Meteorologicznego UMCS w Lublinie uzyskane na podstawie 30-letniej serii obserwacyjnej (1951 -1980).

Warunki klimatyczne Lublina kształtowane są przez ogólną cyrkulację mas powietrza napływających nad obszar Lubelszczyzny. Jest to powietrze polarno - morskie stanowiące 66% częstości występowania i powietrze polarno - kontynentalne z udziałem około 20% przypadków. Łącznie stanowi to około 90% występowania wszystkich mas powietrza. W cyklu rocznym przeważa cyrkulacja zachodnia. Cechą charakterystyczną dla tej jednostki klimatycznej jest też duża zmienność pogodowa, średnio co 3-5 dni nad obszarem Wyżyny Lubelskiej przesuwa się front atmosferyczny.

W okresie 30-lecia najzimniejszym miesiącem był styczeń $-3,6^{\circ}\text{C}$, a najcieplejszym lipiec $18,6^{\circ}\text{C}$. Amplituda wyniosła więc $22,2^{\circ}\text{C}$, a średnia roczna temperatura powietrza wynosiła $7,9^{\circ}\text{C}$. Okres wegetacyjny trwa średnio 210 - 220 dni.

W Lublinie dominują wiatry południowo-zachodnie i zachodnie. Stanowią one 40% przypadków. Najmniej obserwuje się wiatrów z kierunku wschodniego i północnego. Powyższe omówienie sytuacji termicznej ma charakter ogólny. Warunki klimatyczne na omawianym terenie ulegają pewnym wahaniom w zależności od ukształtowania terenu, występowania doliny rzecznej, poziomu wód gruntowych i zabudowy. Dolina Bystrzycy wpływa na najbliższe otoczenie poprzez regulację temperatury i wilgotność w okresach ciepłych i suchych.

Na analizowanym terenie duże znaczenie ma zjawisko inwersji termicznej, które najbardziej intensywnie zachodzi w obniżeniach terenowych. Różnice temperatur między obniżeniami a terenowymi wyniesieniami w czasie pogody sprzyjającej wypromieniowaniu mogą dochodzić do kilku stopni. Przebieg doliny jest zgodny z przeważającymi kierunkami wiatrów i stanowi główny korytarz przewietrzania miasta. Bliskość rzeki, a także występowanie wysokiego poziomu wód gruntowych sprzyja podwyższeniu warunków wilgotnościowych, co w konsekwencji przy spadku temperatury powoduje powstawanie mgieł. Najwięcej dni z mgłą przypada na jesień i zimę, z maksimum w listopadzie (10,3) i minimum w lipcu.

Roczna suma opadów wynosi 550 mm. Suma ta rozkłada się nierównomiernie w ciągu roku. Zdecydowanie przeważają opady letnie z wartością 218,7 mm, natomiast najmniejsze opady występują zimą 97,5 mm. Miesiącem najbardziej

obfitym w opady jest lipiec 77,0 mm, a najuboższym styczeń 29,6 mm. Opady w poszczególnych porach roku różnią się zarówno intensywnością jak i okresem trwania. Opady zimowe i jesienne są najczęściej długotrwałe, natomiast opady letnie są krótsze i bardziej intensywne, co na omawianym terenie jest bardzo niekorzystne ponieważ grozi to lokalnymi podtopieniami.

4. WODY PODZIEMNE

W rejonie całego miasta, jak i na obszarze opracowania występuje jeden podstawowy poziom wodonośny związany z węglanowymi utworami górnej kredy i częściowo paleocenu. Są to wody szczelinowo-warstwowe krążące w silnie spękanych skałach węglanowych. Magazynowanie wód odbywa się w porach i szczelinach skalnych, natomiast przepływ następuje głównie poprzez system rozwartych szczelin. Wody warstwowe występują tylko w osadach czwartorzędowych wypełniających kopalne rynnę erozyjne. Zasilanie paleoceńsko-kredowego poziomu wodonośnego odbywa się poprzez infiltrację opadów atmosferycznych. Intensywność infiltracji zależy od stopnia izolacji wodonośca od powierzchni terenu. W lewostronnej części miasta, opóźnia ją izolująca warstwa lessu osiagająca miąższość około 20-25 m. Korzystniejsze warunki zasilania występują na obszarach odsłoniętego lub przykrytego cienką warstwą piasków polodowcowych wodonośca. Stwarza to jednak zagrożenie dla wód podziemnych z powodu łatwego przenikania zanieczyszczeń. Wysoka wodoprzepuszczalność utworów strefy aeracji stwarza korzystne warunki do uzupełniania zasobów wód podziemnych. Na wysoczyznach głębokość lustra wody wynosi 20-50 m, najniższe wartości spotyka się w dolinach rzecznych – poniżej 2 m ppt. Kilkudziesięcioletni pobór wód podziemnych dla potrzeb komunalnych i przemysłowych Lublina spowodował powstanie regionalnego leja depresyjnego. Jego powierzchnia wynosiła 180 km² (przy powierzchni miasta 147,5 km²) w roku 1995 przy poborze wody 44 ml m³/rok i zmalała w stosunku do roku 1992 o 21 km². Głębokość leja depresyjnego w centrach obniżeń w rejonach głównych ujęć komunalnych przekracza 6 m. Zmniejszanie się zasięgu leja depresyjnego w ostatnich latach jest wynikiem nieco wyższego zasilania atmosferycznego w półroczu zimowym, a także spadku zapotrzebowania na wodę z sektora przemysłowego oraz mniejszemu zużyciu wody w gospodarstwach domowych.

5. WODY POWIERZCHNI

Główną osią hydrograficzną miasta jest rzeka Bystrzyca, która przepływa centralnie przez obszar miasta z południowego-zachodu na północny-wschód. Jej obecność wpływa na warunki przyrodnicze i klimatyczne miasta jak i analizowanego terenu. Bystrzyca jest lewym dopływem Wieprza, a jej całkowita długość wynosi 70,3 km, natomiast jej długość w granicach miasta wynosi 22,5 km. Średni przepływ wynosi 4,9 m³/s. Szerokość doliny waha się w granicach 1000 – 1500 m, jedynie w rejonie mostu kolejowego linii Warszawa – Lublin osiąga 300 m, gdzie przybiera charakter przełomu. Drugie takie przewężenie występuje w rejonie ul. Zamojskiej. Dolina stanowi granicę między regionami fizycznogeograficznymi, które posiadają różne podłoże geologiczne z tego względu jest asymetryczna. Zbocze zachodnie jest wyższe i strome, a wschodnie jest niższe i dość płaskie.

Analizowany obszar znajduje się po prawej stronie doliny, gdzie przejście dna doliny do poszczególnych form terenu jest bardzo łagodne i praktycznie nieuchwytnie. W bliskim sąsiedztwie obszarów objętych projektem planu, a dokładnie za mostem na ul. Krochmalnej bardzo wyraźnie widoczne są meandry rzeki Bystrzycy. Meandry sprawiają, że rzeka płynie wolniej, a dolina magazynuje więcej wody. Analizowane obszary znajdują się w międzyrzeczu rzeki Bystrzycy (prawy brzeg) i rzeki Czerniejówki (lewy brzeg). Większe znaczenie przyrodnicze i największy wpływ na badany teren ma rzeka Bystrzyca.

6. GLEBY

Obszar Lublina w klasyfikacji przyrodniczo-rolniczej (w/g R. Turskiego, S. Uziaka i S. Zawadzkiego) zaliczony został do regionu przyrodniczo-rolniczego terenów wyżynnych i wchodzi w skład następujących rejonów: Płaskowyż Nałęczowski, Równina Łuszczowska i Wyniosłość Gielczewska.

Gleby w obszarze Lublina, mimo iż należą do trzech różnych rejonów, stanowią jeden z najcenniejszych komponentów środowiska przyrodniczego zarówno ze względu na ich wartość przyrodniczą i użytkową (rolniczą) jak i na występowanie w dużych zwartych kompleksach. Całą część wschodnią Lublina, w której położony jest obszar opracowania, pokrywają gleby płowe w kompleksie z brunatnymi utworzone z utworów lessowatych. Ponadto w obszarze tym w podłożu zalegają wapienie. Pomiędzy doliną Bystrzycy a doliną Czerniejówki na znacznym obszarze, gleby te zostały utworzone z piasków naglinowych i glin, głównie zwałowych lekkich oraz piasków słabogliniastych.

Obszar opracowania położony jest w centralnej części Lublina i charakteryzuje się dużym stopniem zainwestowania miejskiego. Występują tu tzw. urbanoziemy i industroziemy, a więc gleby powstałe w wyniku procesów urbanizacyjnych. Gleby te są wyłączone z użytkowania rolniczego ponieważ uległy degradacji i urbanizacji. W dolinie rzecznej przeważają gleby hydrogeniczne (glinowe, mułowe i murszowe). Na analizowanym terenie gleby występujące w dolinie rzeki Bystrzycy w klasyfikacji glebowo – rolniczej należą do kompleksu użytków zielonych średnich.

7. SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIĘZŁY

Zieleń jest nieodzownym elementem krajobrazu miejskiego, wpływającym bezpośrednio na stan poszczególnych komponentów środowiska, ale także pośrednio na jakość życia mieszkańców. W wyniku wieloletniej antropopresji roślinność rzeczywista (czyli ta która obecnie występuje na tym obszarze) odbiega od potencjalnej. Widoczne jest to szczególnie w miejscach gdzie podłoże jest drastycznie zmienione przez człowieka np. usunięta jest naturalna pokrywa glebowa bądź nasypany inny, obcy materiał. Na obszarach zajętych przez gęstą zabudowę, na terenach przemysłowych i wzdłuż szlaków komunikacyjnych występuje wyspecjalizowana roślinność ruderalna. Ta forma roślinności występuje na całym obszarze miasta, jak i na omawianym terenie. W rejonie linii kolejowych występują zespoły oraz płyty nawłoci i jeżyn. Na poboczach ulic spotkać można odporną na zasolenie mannice odstającą. Ścieżki i pobocza porośnięte są wyspecjalizowaną i odporną na deptanie roślinnością tj: życica trwała, babka zwyczajna, wiechlina roczna i pięciornik gęsi. W szczelinach chodników występuje karmnik rozestany. Wszystkie te gatunki tworzą charakterystyczne fitocenozy rozproszone po całym obszarze opracowania.

Na obszarze opracowania występuje bardzo ważny ekosystem rzeki Bystrzycy. W faunie rzeki Bystrzycy w obrębie miasta stwierdzono łącznie 56 taksonów bezkręgowców należących do nicieni, skąposzczetów, pijawek, skorupiaków, wodopójek, mięczaków i owadów. Tylko stosunkowo nieliczne taksony należą do typowych rzecznych form reofilnych (prądolubnych). Można tu wymienić kielża oraz wodne stadia rozwojowe meszek, muchówek i ochołki. Wśród wykazanych bezkręgowców nie ma form rzadkich ani chronionych. Jakościowe i ilościowe zróżnicowanie fauny wzdłuż biegu rzeki bardzo wyraźnie zależy od położenia względem Zalewu Zemborzycy. Im dalej od zbiornika, tym mniejsze zróżnicowanie siedliskowe i większe zanieczyszczenie wody.

W Bystrzycy stwierdzono występowanie 22 gatunków ryb. W ichtiofaunie w wyniku zarybień znajdują się 4 gatunki obce (tołpyga, amur, karp i karaś srebrzysty). W rzece występuje kilka gatunków reofilnych, takich jak jaź, kleń i jelec. Na uwagę zasługują dwa chronione gatunki ryb piskorza i śliza oraz jeden gatunek minoga. W Bystrzycy w obrębie miasta dominuje płoć i jelec, a także w ostatnich latach pojawił się sandacz i amur. Te dwa ostatnie gatunki dostają się do rzeki z wyżej położonego Zalewu.

Zróżnicowanie gatunkowe i liczebność fauny na obszarach miejskich zależy w głównej mierze od działań antropogenicznych. Reprezentanci świata zwierząt występują w środowisku zurbanizowanym sporadycznie i są stałym składnikiem układów ekologicznych. Ich liczebność i kondycję reguluje sposób kształtowania i utrzymywania terenów zieleni miejskiej. Dlatego też niektóre gatunki znajdują tu odpowiednie dla siebie warunki życia, inne zaś będą zmniejszały swoją populację, aż do całkowitego zaniknięcia. Poznanie zależności między występowaniem i liczebnością poszczególnych gatunków pozwala na ich wykorzystanie jako dobry i czuły wskaźnik syntetyczny określający stopień skażenia środowiska na danym obszarze. Na dzień dzisiejszy nie dysponujemy pełnymi badaniami na temat świata zwierzęcego występującego na terenie Lublina. Najlepiej zbadana jest awifauna, która stanowi jedną z liczniejszych grup kręgowców występujących w mieście. Na omawianym obszarze spotkać można gatunki ptaków charakterystyczne dla dzielnic przemysłowych, tj.: kopciuszek, makolągwa, kłusawka, wilga, rudzik, grubodziób, kos, pełzacz ogrodowy.

IX. ISTNIEJĄCY STAN SANITARNY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. STAN JAKOŚCI POWIETRZA

Uchwałą Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 27 października 2008 roku Nr XXV/438/08 przyjęto Program ochrony powietrza dla miasta Lublin opracowany ze względu na wystąpienie w 2005 roku ponadnormatywnej ilości dni z przekroczonym poziomem stężeń 24-godzinnych pyłu zawieszonego PM10. Celem programu ochrony powietrza jest wskazanie przyczyn powstania przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Natomiast przyczyną obligującą do stworzenia programu w strefie Aglomeracji Lublin było wystąpienie ponadnormatywnej liczby dni z przekroczonym poziomem 24-godzinnym stężenia dla pyłu zawieszonego PM10. Zgodnie z Programem ochrony powietrza dla miasta Lublina z 2008 r. wielkość emisji powierzchniowej dla całego miasta, wyrażona ładunkiem pyłu PM10 wynosiła 501,01 Mg/rok. Natomiast w 2011 roku emisja powierzchniowa, czyli emisja z indywidualnych systemów grzewczych, zajmowała wśród

zanieczyszczeń powietrza pyłem PM10 pierwsze miejsce i wyniosła 875,5 Mg/rok, co stanowi ok. 58% całkowitej wielkości emisji pyłu PM10 dla miasta Lublin. W 2013 roku został zaktualizowany Program ochrony powietrza z 2008 roku zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska art. 91 ust.9c. W przeciągu 6 lat od przyjęcia Programu ochrony powietrza, strefa Aglomeracji Lublin, w dalszym ciągu klasyfikowana jest jako strefa klasy C w zakresie przekroczeń poziomów stężeń dla pyłu PM10. W 2017 roku zgodnie z wyżej wymienioną ustawą została przyjęta kolejna aktualizacja Programu ochrony powietrza dla strefy – aglomeracja lubelska ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 z uwzględnieniem pyłu PM2,5, w związku z przekroczeniami w 2015 r. standardów jakości powietrza:

- poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśrednienia wyników pomiarów 24 godzinnych;
- poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 o okresie uśrednienia wyników pomiarów rok kalendarzowy;
- pułapu stężenia ekspozycji.

Zgodnie z „Oceną jakości powietrza w województwie lubelskim za 2015 r”, w ramach klasyfikacji stref z uwzględnieniem kryteriów ochrony zdrowia, strefa aglomeracja lubelska została zakwalifikowana do klasy C pod względem zanieczyszczenia pyłem zawieszonym PM10 oraz pyłem zawieszonym PM2,5. Głównym celem sporządzenia i wdrożenia aktualizacji „Programu” jest osiągnięcie poziomów dopuszczalnych: średniodobowego pyłu zawieszonego PM10, a także II fazy pyłu PM2,5 (do osiągnięcia od 2020 r.) i pułapu stężenia ekspozycji oraz utrzymanie ich, a poprzez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w mieście. W 2015 r. w strefie aglomeracji lubelskiej stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 ustalonego dla stężeń średniodobowych. Na stanowisku przy ul. Śliwińskiego poziom dopuszczalny został przekroczony o 2%, a na stanowisku przy ul. Obywatelskiej o 32%. pomiary wskazują na dotrzymanie poziomu dopuszczalnego stężeń średniorocznych, chociaż na stanowisku przy ul. Obywatelskiej stężenia osiągnęły 91% poziomu dopuszczalnego. Zdecydowana większość sytuacji wystąpienia wysokich stężeń pyłu zawieszonego PM10 w roku 2015 miała miejsce w okresie zimowym. Wnioskuje się zatem, że za podwyższone wartości stężeń, a w konsekwencji za przekroczenie poziomu dopuszczalnego, odpowiedzialna jest przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym. Ponadto to w okresie zimowym częstym zjawiskiem są niekorzystne scenariusze meteorologiczne (niska temperatura powietrza, niska prędkość wiatru), które wpływają na długotrwałe utrzymanie się substancji na danym terenie i powodują ich kumulację. Pomiar poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 w 2015 roku wykazał przekroczenia na stacji przy ul. Obywatelskiej o 13%. Natomiast na stacji przy ul. Śliwińskiego poziom dopuszczalny został dotrzymany. Wszystkie sytuacje wystąpienia wysokich stężeń pyłu zawieszonego PM2,5 w 2015 roku wystąpiły w okresie zimowy, co pozwala wnioskować, że podobnie jak przypadku pyłu PM10, za podwyższone wartości stężeń odpowiedzialna jest przede wszystkim emisja niska z systemów grzewczych. Sposobem na osiągnięcie poziomów dopuszczalnych pyłów zawieszonych PM10 i PM2,5 określonych w prawie jest przede wszystkim efektywne wdrażanie działań długoterminowych wskazanych w uchwalonych programach ochrony powietrza. Ponadto duży wpływ na zanieczyszczenie powietrza w mieście ma emisja napływowa pyłu zawieszonego PM10 w pasie 30 km wokół strefy, która w 2015 roku wynosiła 12,3 tys. ton. Emisja pyłu PM10 ze wszystkich typów źródeł w aglomeracji

lubelskiej w 2015 r została zinwentaryzowana na poziomie 1,9 tys. ton. Natomiast roczny ładunek pyłu zawieszonego PM_{2,5} również ze wszystkich typów źródeł inwentaryzowany został na poziomie 955 ton. Diagnoza stanu aerosanitarnej strefy aglomeracji lubelskiej wskazuje na występowanie jednego obszaru z przekroczonym poziomem dopuszczalnym pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśrednienia wyników 24 godzinnych oraz jednego obszaru z przekroczeniem poziomem dopuszczalnym pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśrednienia wyników rok. Obszarom przekroczeń nadano unikatowy kod. Obszary objęte planem w całości zlokalizowane są w dzielnicy Za Cukrownią. Część obszaru objętego projektem planu zlokalizowany jest w południowo-zachodniej części obszaru Lu15ALuPM10d01 w części obejmującej zabudowę o funkcjach usługowych i przemysłowych, a także obszary o funkcjach komunikacyjnych. Emitowany roczny ładunek pyłu zawieszonego PM₁₀ ze wszystkich typów źródeł z całego tego obszaru wynosi 775,2 Mg, stężenia średnia roczne osiągają maksymalne 42,7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Negatywny wpływ na zanieczyszczenia powietrza mają obszary charakteryzujące się intensywną zabudową w szczególności przemysłową z niewielkim udziałem terenów zielonych oraz wysokim natężeniem ruchu komunikacyjnego. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska każdego roku dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu.

Parametry dotyczące oceny jakości powietrza w województwie lubelskim za 2017 r. kształtowały się następująco:

- dwutlenek azotu – Analizy poziomu stężeń i klasyfikacji stref dla NO₂ dokonano na podstawie dwóch parametrów: stężeń średnich rocznych i 1-godzinnych. Średnie roczne stężenie dwutlenku azotu wynosiło 21,7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ i stanowiło 54,3% stężenia dopuszczalnego, wynoszącego 40. Najwyższe stężenie jednogodzinne wynosiło 119,7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (59,8% dopuszczalnego). Na żadnym stanowisku nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnego stężenia 1- godzinnego wynoszącego 200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; dotrzymane były zatem dopuszczalne stężenia dla obu parametrów.
- dwutlenek siarki - Analizy poziomu stężeń i klasyfikacji stref dla SO₂ dokonano na podstawie dwóch parametrów: stężeń 24-godz. i 1-godz. Stężenie średnie roczne w aglomeracji lubelskiej wynosiło 5,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Nie występowały wartości stężeń 1-godz. i 24-godz. wyższe od dopuszczalnych. Maksymalne stężenie 1-godz. wynosiło 40,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (11,6% poziomu dopuszczalnego), 24 godzinne – 25,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (20,4% poziomu dopuszczalnego).
- pył zawieszony PM₁₀ - Klasyfikacji stref dokonano z uwzględnieniem dwóch wartości: stężeń 24-godzinnych i średnich rocznych. Dotrzymanie stężeń 24-godz. i średnich rocznych sprawdzono na podstawie wyników pomiarów automatycznych prowadzonych przy ul. Obywatelskiej i wyników pomiarów manualnych wykonywanych przy ul. Śliwińskiego. Stężenia średnie roczne wynosiły odpowiednio 33 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (82,5% dopuszczalnego) i 27 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (67,5% poziomu dopuszczalnego). Na stanowisku przy ul. Obywatelskiej stwierdzono przekroczenie dopuszczalnej ilości przekroczeń stężeń 24-godzinnych. Odnotowano na tym stanowisku 47 dni ze stężeniami powyżej dopuszczalnego. W 2017 r., analogicznie jak w latach poprzednich, znacznie wyższe stężenia występowały w sezonie chłodnym. Wartości średnie dla sezonu chłodnego były kilkakrotnie wyższe od średnich z sezonu ciepłego. Sezonowa zmienność stężeń pyłu PM₁₀ wykazująca występowanie przekroczeń prawie wyłącznie w sezonie grzewczym wskazuje, iż największy wpływ na uzyskiwane stężenia ma emisja ze spalania paliw do celów grzewczych.

- pył zawieszony PM_{2,5} - Kryteria oceny jakości powietrza pod względem zanieczyszczenia powietrza pyłem PM_{2,5} dotyczą rocznego okresu uśredniania wyników pomiarów. Stężenie średnie roczne przy ul. Śliwińskiego wynosiło 21 µg/m³, co stanowi 84% stężenia dopuszczalnego, przy ul. Obywatelskiej 22 µg/m³, co stanowi 88% stężenia dopuszczalnego.
- Benzen – Kryteria oceny jakości powietrza pod względem zanieczyszczenia benzenem dotyczą rocznego okresu uśredniania wyników pomiarów. Dotrzymanie stężenia dopuszczalnego sprawdzono na podstawie serii wyników pomiarów prowadzonych w Lublinie przy ul. Obywatelskiej. Stężenie średnie roczne wynosiło 2 µg/m³, co stanowi 40% stężenia dopuszczalnego.
- ozon - Poziom docelowy oraz poziom celu długoterminowego ozonu w powietrzu określony jest jako maksymalna średnia ośmiogodzinna spośród średnich krocących obliczanych ze średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Poziom docelowy uznaje się za dotrzymany, jeśli liczba dni przekraczających wartość 120 µg/m³, uśredniona w ciągu kolejnych trzech lat, wynosi nie więcej niż 25. Poziom celu długoterminowego jest dotrzymany, jeżeli nie występują dni ze stężeniami o wartościach powyżej 120 µg/m³. Liczba dni z przekroczeniami poziomu docelowego uśredniona w latach 2015-2017 była mniejsza od 25 i wynosiła w Lublinie przy ul. Obywatelskiej – 4. Maksymalna średnia ośmiogodzinna w 2017 roku wyznaczona z pomiarów była wyższa od 120 µg/m³, na trzech stacjach (w Lublinie, Białym Słupie i Wilczopolu) wystąpiło przekroczenie poziomu celu długoterminowego.
- ołów – stężenia średnie roczne ołowiu były na poziomie 0,007 µg/m³, co stanowi 1,4% poziomu dopuszczalnego wynoszącego 0,5 µg/m³;
- tlenek węgla – Kryteria oceny jakości powietrza pod względem zanieczyszczenia tlenkiem węgla dotyczą stężeń 8-godzinnych. Wartość dopuszczalna określona jest jako maksymalna średnia ośmiogodzinna spośród średnich krocących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Maksymalne ośmiogodzinne stężenie w Lublinie w 2017 r. wynosiło 4 mg/m³, tj. 40% poziomu dopuszczalnego, wynoszącego 10 mg/m³.
- arsen - stężenie średnie roczne arsenu wynosiło 0,52 ng/m³, co stanowi 8,7% poziomu docelowego wynoszącego 6 ng/m³;
- kadm – stężenie średnie roczne kadmu wynosiło 0,27 ng/m³, tj. 6,0% poziomu docelowego wynoszącego 5 ng/m³;
- nikiel – stężenie średnie roczne niklu 2,74 ng/m³, tj. 13,7% poziomu docelowego wynoszącego 20 ng/m³;
- benzo/a/piren - Poziom docelowy dla benzo/a/pirenu wynosi 1 ng/m³ i wyrażony jest jako wartość średnia roczna. W porównaniu do poprzedniego roku wartości stężeń zwiększyły się, szczególnie niekorzystnym okresem był I kwartał 2017 r., kiedy to odnotowano wartości dobowe sięgające 12,12 ng/m³. W miesiącach letnich od maja do września zanieczyszczenie powietrza benzo/a/pirenem było niewielkie, znacznie poniżej 1 ng/m³. Wynika to z faktu, że głównym źródłem emisji benzo(a)pirenu jest niepełne spalanie paliw i najwyższe wartości tego zanieczyszczenia występują w sezonie grzewczym na obszarach wyposażonych w indywidualne kotły opalane węglem lub drewnem. Wartości średnie roczne w Lublinie, ul. Śliwińskiego wynosiły 2,0 ng/m³ i przekraczały poziom docelowy.

Do klasy C, o poziomach stężeń powyżej poziomu dopuszczalnego bądź docelowego, zaliczono aglomerację lubelską (PL0601) ze względu na przekroczenia 24-godzinnych stężeń pyłu PM₁₀ i benzo/a/pirenu (stężenia

średnioroczne). Ponadto aglomeracja lubelska została zakwalifikowana do klasy C1 ze względu na obszary przekroczeń dopuszczalnego stężenia zanieczyszczenia pyłu PM_{2,5} czas uśredniania rok. Przypisanie klasy C może oznaczać złą jakość powietrza na obszarze całej strefy bądź w określonym rejonie, nazywanym obszarem przekroczeń. Stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, tlenku węgla, ołowiu, arsenu, kadmu i niklu dotrzymywały obowiązujących standardów i strefa aglomeracja lubelska dla tych zanieczyszczeń została zaliczona do klasy A. Pod względem zanieczyszczenia powietrza ozonem aglomerację lubelską zaliczono do klasy A, ze względu na brak przekroczeń poziomu docelowego oraz do klasy D2 z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego. Wysokie wartości stężeń pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5} i benzo/a/pirenu występowały wyłącznie w sezonie grzewczym. Wskazuje to na emisję powierzchniową jako główną przyczynę ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza. Na występowanie wysokich stężeń zanieczyszczeń duży wpływ miały niekorzystne warunki meteorologiczne w sezonie grzewczym (niska temperatura, mała prędkość wiatru). Utrzymuje się zatem obowiązek monitorowania stężeń na obszarach przekroczeń, a także konieczność realizowania zadań nakreślonych w programach ochrony powietrza dla aglomeracji lubelskiej.

2. KLIMAT AKUSTYCZNY

Według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2014.112 -j.t.) terenami podlegającymi ochronie akustycznej są: tereny zabudowy mieszkaniowej, tereny szpitali, szkół, domów opieki społecznej, uzdrowiska oraz tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. Najistotniejsze źródła hałasu na terenie miasta Lublin pochodzą z transportu drogowego i kolejowego, a także z zakładów przemysłowych. Największym źródłem hałasu w obszarze opracowania jest hałas spowodowany ruchem komunikacyjnym występującym w rejonie ul. Młyńskiej i ul. Krochmalnej (drogi powiatowe), a także w rejonie Placu Dworcowego. Analizowany obszar zlokalizowany jest bezpośrednio wzdłuż torów kolejowych i pozostaje w zasięgu przekroczonej emisji hałasu kolejowego, który na terenie miasta Lublina stanowi drugie źródło pod względem uciążliwości akustycznej.

Emisja hałasu przemysłowego na analizowanym terenie dla zabudowy mieszkaniowej ma mniejsze znaczenie ponieważ jest to typowa dzielnica przemysłowa, w której większość zakładów przemysłowych skupionych jest w sąsiedztwie toru kolejowego. Z tego względu też obszar ten nie został objęty programem ochrony przed hałasem ponieważ w bliskim sąsiedztwie najbardziej uciążliwych dróg występują głównie tereny przemysłowe, usługowe i magazynowo- składowe.

Imisja hałasu drogowego zanotowana została w rejonie terenu 1U(KA1,P) (obszar B) wynosiła od 55 db w głębi obszaru do powyżej 75 db przy osi ul. Krochmalnej, we wschodniej części terenu 1KK(U,KS) od 55 db do 75 db przy osi ul. W. Kunickiego (obszar C) i na całym obszarze A zanotowana została imisja od 60 db do powyżej 75 w rejonie ul. Diamentowej.

Imisja hałasu kolejowego we wszystkich obszarach objętych projektem planu jest dość duża i wynosi od 60 db do powyżej 75 db. Wynika to z lokalizacji obszarów wzdłuż linii kolejowej lub bezpośrednio projekt planu obejmuje tą linię kolejową. Minimalne przekroczenia imisji hałasu kolejowego zostały zarejestrowane jedynie w obszarze C i wynoszą od 0-5 dB.

Głównym emitorem hałasu przemysłowego na obszarach objętych projektem planu są Zakłady Przemysłu Ziemniaczanego „Lublin” Sp. z o. o. ul. Betonowa 9. Imisja hałasu przemysłowego wynosi od 70 dB do 75 dB w bliskim sąsiedztwie budynków zakładowych do 55 - 60 dB poza granicami działki zakładu.

3. STAN WÓD

Wody podziemne, krążące w skałach kredy i paleocenu odznaczają się wysoką jakością i bardzo dużą mineralizacją. Charakteryzują się następującymi cechami: są to wody bezbarwne, bez zapachu lub o słabym zapachu roślinnym, miejscami wykazują także podwyższoną mętność. Odczyn pH waha się w granicach 6,2-8,0, jednak najczęściej mieści się w granicach 7,0-7,5. Średnia twardość węglanowa wynosi od 100 do 700 mg CaCO₃/dcm³, Przeważają jednak wody o twardości w granicach 300-500 mg CaCO₃/dcm³. Mineralizacja ogólna waha się w granicach 350-450 mg/dcm³, natomiast zawartość żelaza wynosi średnio 0,2-1,0 mg/dcm³, a manganu 0,1 mg/dcm³. Źródłami w/w jonów są osady czwartorzędowe bogate w substancję organiczną, z którą pierwiastki te tworzą szereg związków kompleksowych dobrze mieszających się w wodzie. Chlorki będące wskaźnikiem zanieczyszczeń antropogenicznych wód podziemnych wahają się w granicach od 5 do 88 mg/dcm³ (przy dopuszczalnej normie 300 mg/dcm³). Podwyższona zawartość chlorków występuje zwykle na terenach zurbanizowanych, co związane jest z zastosowaniem soli do utrzymania dróg w okresie zimowym. Zawartość siarczanów oscyluje w granicach od 0 do 143 mg/dcm³ i nie przekracza normy wynoszącej 200 mg/dcm³. Źródłem zwiększonej ilości jonów siarczanowych poza ściekami są emisje gazowe zawierające lotne związki siarki w postaci tlenków siarki SO₂ i SO₃. Lotne związki siarki podczas opadu tworzą kwaśne deszcze, które przenikają do wód podziemnych powodując jej zakwaszenie. Zawartość azotanów nie przekracza dopuszczalnej normy (10 mg/dcm³) i waha się w granicach 0,1-1,0 mg/dcm³. Podwyższone ilości azotanów są efektem intensywnego nawożenia mineralnego, spływ naturalny powoduje przenikanie związków azotu w głąb warstw wodonośnych. W strefach dolin rzecznych występują wyższe wartości dla takich wskaźników jak: utleniałość, SO₄²⁻, Cl⁻, Fe i Mn.

Reasumując należy stwierdzić, iż wody paleoceńsko - kredowe są dobrej jakości i należą do I i II klasy. Wody I klasy nie wymagają uzdatniania, natomiast wody II klasy ze względu na ponadnormatywną zawartość żelaza i manganu wymagają prostego uzdatniania. Aby utrzymać wysoką jakość wód podziemnych niezbędne jest właściwe zagospodarowanie stref ochronnych ujęć wód. Główny użytkowy poziom wodonośny związany ze szczelinowymi utworami kredy górnej w obrębie obszaru Lublina ma zróżnicowaną odporność na zanieczyszczenia z powierzchni terenu. Zagrożenie dla jakości wód mogą stanowić przecieki z nieszczelnych szamb, paliw, miejsc składowania surowców przemysłowych i odpadów. Od roku 2012 wprowadzono wszystkie wymagane RDW wskaźniki elementów biologicznych, tj. fitoplankton (wskaźnik IFPL), fitobentos (IO), makrofity (MIR), makrobezkręgowce bentosowe (MMI) i ichtiofaunę (EFI+, IBI). Każdy z elementów biologicznych posiada inną wrażliwość na określoną presję, dzięki czemu możliwa jest kompleksowa ocena ich negatywnych oddziaływań na środowisko rzeczne, a także wyznaczenie działań naprawczych, zmierzających do uzyskania co najmniej dobrego stanu wód.

Ocena jakości wód powierzchniowych nie podlega ocenie ponieważ na analizowanym terenie nie występują.

4. STAN GLEBY I POWIERZCHNI ZIEMI

Gleba jest ważnym komponentem środowiska przyrodniczego, a przede wszystkim środowiskiem życia roślin i niektórych gatunków zwierząt. Niestety bardzo łatwo akumulują się w niej zanieczyszczenia, które w wyniku infiltracji przedostają się do innych geokomponentów środowiska (wód podziemnych i powierzchniowych). Głównym czynnikiem powodującym degradację powierzchni ziemi, obniżającym wartość użytkową gruntów i jednocześnie pogarszającym warunki przyrodnicze są zmiany naturalnego ukształtowania rzeźby terenu w wyniku działalności antropogenicznej. Na opisywanych obszarach występują w większości tereny o funkcji kolejowej i usługowej z minimalnym udziałem powierzchni biologicznie czynnej. Wszystkie tereny objęte projektem planu są już w pełni zurbanizowane, z tego względu pokrywa glebowa została w większości zniszczona. Podsumowując pokrywa glebowa analizowanych terenów uległa już nieodwracalnej degradacji w wyniku działalności antropogenicznej i nie ulegnie dalszym znaczącym przekształceniom. Do najważniejszych czynników powodujących degradację powierzchni ziemi, obniżających wartość użytkową gruntów i pogarszających warunki przyrodnicze należą między innymi przekształcenia terenów o naturalnej rzeźbie w wyniku działalności antropogenicznej.

X. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W WYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Na dzień dzisiejszy na obszarze opracowania występują tereny kolejowe i przemysłowo – składowe. Obszar opracowania w dużym stopniu jest zurbanizowany.

Brak realizacji ustaleń planistycznych, proponowanych w projekcie planu spowoduje wykorzystanie terenu w sposób, który spowoduje dalszą degradację tej części miasta i ubożenie powierzchni biologicznie czynnej.

XI. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Stan środowiska nie ulegnie zmianie - obszary opracowań nie są objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

XII. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

1. OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W granicach opracowania nie występują żadne formy ochrony przyrody (w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody) oraz udokumentowanych złóż surowców mineralnych. Zarówno na obszarze objętym

projektem planu, ani w jego pobliżu nie występują lasy, jak również obszar projektu mpzp znajduje się poza zasięgiem obszarów Natura 2000. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tereny 1ZP i 1WS(KDGP) zostały objęte ochroną planistyczną ESOCH (Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych). Całe miasto znajduje się w całości w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 406 Zbiornik Niecka lubelska (Lublin), zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych. Wspomniany zbiornik wód podziemnych występuje w skałach górnokredowych Niecki Lubelskiej, odznaczając się wysoką jakością wód. GZWP nr 406 stanowi jeden z największych zbiorników wód podziemnych w Polsce.

2. OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE INNYCH PRZEPISÓW

Ochronie konserwatorskiej podlega:

- budynek dworca kolejowego z II poł XIX w., murowany, ujęty w Gminnej Ewidencji Zabytków jako element zespołu dworca PKP oznaczonego graficznie na rysunku planu pod nr 1,
- budynek sprężalni gazu oświetleniowego w zespole dworca PKP, I poł. XX w., murowany, ujęty w Gminnej Ewidencji Zabytków jako element zespołu dworca PKP oznaczonego graficznie na rysunku planu pod nr 2,
- fragment terenu 1KK(U, KS) podlega ochronie konserwatorskiej jako fragment układu urbanistycznego przedmieścia Piaski zw. Kazimierzem; ujętego w Gminnej Ewidencji Zabytków zgodnie z oznaczeniem graficznym na rysunku planu.

Ponadto część terenu znajduje się w Strefie Ochrony Dalekich Widoków Sylwety Miasta Historycznego – DW - oznaczoną graficznie na rysunku planu.

3. POZOSTAŁE ELEMENTY SYSTEMU PRZYRODNICZEGO

W granicach opracowania nie występują lasy, wody powierzchniowe oraz udokumentowane zasoby surowców naturalnych.

XIII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM, KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym mają swoje odzwierciedlenie w prawie polskim i tworzonych na podstawie tego prawa dokumentach. Polska będąc członkiem Unii Europejskiej jest zobowiązana do przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego. Wysoce istotne znaczenie miało ustanowienie obszarów Natura 2000, jednakże na terenie objętym planem obszary Natura 2000 nie występują. Podstawową zasadą ochrony środowiska jest zrównoważony rozwój, będący obowiązkiem ustawowym m. in. organów władz publicznych. Dlatego też działalność polityczna na każdym szczeblu powinna zapewniać bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

W roku 2001 została uchwalona II Polityka Ekologiczna Państwa jako dokument kierunkowy dla Programów Ochrony Środowiska na szczeblu wojewódzkim, powiatowym i gminnym, w której sformułowane zostały cele polityki ekologicznej w zakresie racjonalizacji zużycia wody, zmniejszenia materiałochłonności i odpadów produkcji, zmniejszenia energochłonności, ochrony gleb, racjonalnej eksploatacji lasów, ochrony kopaliny, jakości powietrza, hałasu, bezpieczeństwa chemicznego i biologicznego, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska, różnorodności biologicznej, krajobrazu. Nowa Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016 uwzględnia działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisujące się w priorytety i cele w skali Unii Europejskiej. Do najważniejszych wyzwań Unii Europejskiej, a tym samym i Polski należy zaliczyć: działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu oraz ochrona różnorodności biologicznej. Do dnia dzisiejszego nie opracowano nowej „polityki ekologicznej”, jednakże cele i kierunki działań zawarte w tym dokumencie stanowiły punkt wyjścia do opracowania kolejnych dokumentów, na różnych szczeblach, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju.

Późniejsze programy ochrony środowiska na wszystkich szczeblach odnoszą się do analogicznego zakresu celów z Polityki Ekologicznej Państwa dla ochrony środowiska. W dniu 15 kwietnia 2014 r. Rada Ministrów przyjęła uchwałę w sprawie przyjęcia Strategii Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r., w której jednym z celów jest poprawa stanu środowiska. Ważnymi dokumentami w kontekście ochrony środowiska i jego poszczególnych komponentów są również: Zaktualizowana Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, przyjęta uchwałą Rady Ministrów w 2011 r.; Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 przyjęty w 2015 r.; Polityka Energetyczna Polski do 2030 r., przyjęta w 2009 r. Istotnym dokumentem jest także odnowiona Europejska Strategia Zrównoważonego Rozwoju, mająca na celu zrównoważenie wzrostu gospodarczego i wysokiego poziomu życia z ochroną środowiska naturalnego, przyjęta przez Radę Europejską 26 czerwca 2006 roku. Strategia ta ma na celu wzrost dobrobytu między innymi poprzez działania w obszarze ochrony środowiska. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odpowiadają zaleceniom polityki ekologicznej państwa, której cele i priorytety są zgodne z wymaganiami Unii Europejskiej

Abstrahując od planów, programów i strategii krajowych dokumentami obowiązującymi dla całego terytorium kraju są ustawy i rozporządzenia. Wśród ogromnej ilości ustaw dotyczących problemów ochrony środowiska jako całości i jego elementów takich jak wody, powietrze, gleby itd. należy wymienić:

- ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne,
- ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
- ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze,
- ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;

- ustawę z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu.

Poza wyżej wymienionymi aktami prawa polskiego, należy wziąć pod uwagę również rozporządzenia uwzględniające w swojej treści zagadnienia ochrony środowiska. Nie jest jednak zasadnym wymienianie tak dużej liczby wspomnianych rozporządzeń.

Na szczeblu województwa podstawowym dokumentem dotyczącym problematyki ochrony środowiska jest Program ochrony środowiska dla województwa lubelskiego na lata 2016-2019 z perspektywą do roku 2023, Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego oraz Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2014-2020 (z perspektywą do 2030 roku).

Na szczeblu najniższym są dokumenty, polityki i programy gminne (Strategia Rozwoju Gminy, Program ochrony Środowiska, Plan gospodarki odpadami, itp.).

Ustalenia planistyczne są spójne z założeniami innych programów i strategii odnoszących się do kwestii rozwoju oraz wymogów ochrony środowiska w nich określonych. Podczas opracowywania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnione zostały cele ochrony środowiska. W proponowanym planie zagospodarowania przestrzennego nie stwierdzono zatem rozbieżności z dokumentami wyższego rzędu.

XIV. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIO-TERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

1. OGÓLNE USTALENIA PLANISTYCZNE

Dla analizowanych obszarów obowiązują ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina, przyjęte uchwałą nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13 kwietnia 2000 r., zmienionego uchwałą Rady Miasta Lublin nr 165/XI/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r., uchwałą 1133/XLIII/2014 Rady Miasta Lublin z dnia 4 września 2014 r. oraz uchwałą nr 30/II/2014 Rady Miasta Lublin z dnia 23 grudnia 2014 r.

Projekt planu określa:

- przeznaczenie terenu i zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasady kształtowania krajobrazu;
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej;
- wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu;
- granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią,

obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;

- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości;
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

Projekt planu wyznaczył:

U – tereny zabudowy usługowej;

ZP – tereny zieleni publicznej;

P – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;

WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych;

E – tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka;

KGDP – tereny dróg publicznych – ulica główna ruchu przyspieszonego;

KDG – tereny dróg publicznych - ulica główna;

KDZ – tereny dróg publicznych - ulica zbiorcza;

KDD – tereny dróg publicznych - ulica dojazdowa;

KS – tereny obsługi komunikacji, tereny parkingów;

KA – tereny dworców, węzłów przesiadkowych i obsługi komunikacji publicznej;

KA1 – tereny zajezdni autobusowych;

KK – tereny komunikacji i obsługi kolejowej.

2. SZCZEGÓŁOWA PROGNOZA WRAZ Z WNIOSKAMI I WYKŁADNIĄ WNIOSKÓW DNIĄ 09.09.2018 R.

Poniższa tabela przedstawia dokładną analizę ustaleń planistycznych proponowanych w projekcie zmiany planu. Odnosi się do poszczególnych obszarów planistycznych w kategorii dotychczasowego zagospodarowania i funkcji w obecnie obowiązującym planie.

Obszar	Nazwa funkcji w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego	Dotychczasowy sposób użytkowania	Prognozowany wpływ ustaleń na środowisko przyrodnicze
1U(KA1,P)	Tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem zajezdni autobusowych i funkcji produkcyjnej,	Skład, teren zdegradowany,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego ponieważ obszar ten jest już zagospodarowany. Pozytywny wpływ mogą mieć ustalenia planistyczne zawarte w mpzp ze względu na nowe zagospodarowanie, które wpłynie na poprawę ładu przestrzennego i estetykę tego miejsca.
1E	Tereny infrastruktury technicznej - elektroenergetyka	Zieleń nieurządzona,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają negatywny wpływ na stan środowiska ze względu na ubytek powierzchni biologicznie czynnej, wskutek zagospodarowania tego obszaru pod tereny infrastruktury technicznej.
1KDG	Tereny dróg publicznych – ulica główna,	ul. Diamentowa,	Ustalenie neutralne dla środowiska w stosunku do obecnego użytkowania – zachowanie funkcji drogowej.
1KDD	Tereny dróg publicznych – ulica dojazdowa,	ulica utwardzona,	Ustalenie neutralne dla środowiska w stosunku do obecnego użytkowania – zachowanie funkcji drogowej.
1KA(KS)	Tereny dworców, węzłów przesiadkowych, obsługi komunikacji publicznej z dopuszczeniem obsługi komunikacji, parkingów	Zieleń nieurządzona,	Ustalenie negatywnie w stosunku do obecnego użytkowania ponieważ nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.
1KK	Tereny komunikacji i obsługi kolejowej,	Teren kolejowy, zieleń nieurządzona,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Plan sankcjonuje obecne użytkowanie.
2KK		Teren kolejowy, tory kolejowe,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Plan sankcjonuje obecne użytkowanie.
1KK(KDZ)	Tereny komunikacji i obsługi kolejowej z dopuszczeniem terenów dróg publicznych (ulica zbiorcza),	Teren kolejowy, tory kolejowe,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Generalnie plan sankcjonuje obecne użytkowanie terenu ponieważ realizacja drogi publicznej będzie realizowana w formie estakady.
2KK(KDZ)		Teren kolejowy, tory kolejowe,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Generalnie plan sankcjonuje obecne użytkowanie terenu ponieważ realizacja drogi publicznej będzie realizowana w formie tunelu.
1KK(U, KS)	Tereny komunikacji i obsługi kolejowej z dopuszczeniem usług i parkingów,	Teren kolejowy, dworzec kolejowy, budynki kolejowe,	Ustalenie neutralne dla środowiska w stosunku do obecnego użytkowania – zachowanie obecnej funkcji kolejowej. Pozytywnym ustaleniem planu jest dopuszczenie w tym terenie funkcji usługowej i parkingowej, która wzbogaci program usług kolejowych, co jest korzystne dla podróżnych natomiast funkcja parkingowa usprawni obsługę dworca kolejowego.
1ZP	Tereny zieleni urządzonej,	Zieleń , ścieżka rowerowa,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Plan sankcjonuje obecne użytkowanie.

Obszar	Nazwa funkcji w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego	Dotychczasowy sposób użytkowania	Prognozowany wpływ ustaleń na środowisko przyrodnicze
1WS(KDGP)	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych z dopuszczeniem terenów dróg publicznych – ulica główna ruchu przyspieszonego,	Rzeka Bystrzyca, zieleni nadrzeczna,	W stosunku do obecnego użytkowania terenu ustalenia planistyczne mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Plan sankcjonuje obecne użytkowanie.

3. WPŁYW USTALEŃ PLANU NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nastąpi zmiana w części w sposobie obecnego użytkowania obszaru. Teren ten zostanie zagospodarowany zgodnie z ustaleniami projektu planu. Poniżej przedstawiono wpływ ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska.

RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA – Na badanych terenach nie występują obszary chronione zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody. Ze względu na lokalizację przedmiotowych terenów w obszarze intensywnej urbanizacji, szata roślinna jest dość uboga. Obszary cenne przyrodniczo to przede wszystkim powierzchnie aktywne biologicznie występujące głównie w postaci zieleni niskiej i wysokiej w obrębie rzeki Bystrzycy, które na obszarze objętym projektem planu stanowią tylko niewielki fragment. MPZP przeznaczył ten teren pod funkcję zieleni urządzonej - ZP. Dodatkowym korzystnym ustaleniem planu jest objęcie tego zielonego terenu ochroną w postaci Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych (ESOCH). Korzystnym oddziaływaniem na bioróżnorodność biologiczną analizowanego projektu planu jest ustalenie planistyczne, które nakazuje stosowanie roślinności typowej dla ekosystemów dolin rzecznych w terenie 1WS(KDGP). Ponadto pozytywnym, długoterminowym ustaleniem jest zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia terenów w ramach funkcji 1WS(KDGP) i dopuszczenie lokalizacji drogi publicznej w formie estakady nad rzeką pod warunkiem nienaruszenia koryta rzeki. Negatywny wpływ na środowisko w stosunku do obecnego użytkowania może mieć realizacja ustaleń projektu MPZP jedynie w terenie 1E ze względu na ubytek powierzchni biologicznie czynnej, wskutek zagospodarowania tego obszaru pod tereny infrastruktury technicznej. Na pozostałych terenach z uwagi na brak występowania powierzchni biologicznie czynnej, ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przyniosą znaczących negatywnych skutków dla bioróżnorodności tych terenów. Podsumowując różnorodność biologiczna projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dość uboga, charakterystyczna dla dzielnic przemysłowo-usługowych dużych miast. Ze tego względu w rejonie tym nie prognozuje się istotnych negatywnych strat dla bioróżnorodności, gdyż przedmiotowe ustalenia projektu planu dotyczą terenów już przekształconych przez procesy urbanizacji. Natomiast ustalenia planistyczne będą mieć pozytywny wpływ na ochronę bioróżnorodności rzeki Bystrzycy ze względu na wprowadzone rozwiązania funkcjonalne w jej sąsiedztwie.

LUDZIE – Na analizowanych obszarach wiodącymi funkcjami są kolejowe i usługowe. Ze względu na zaspokojenie potrzeb człowieka oraz potrzeby rozwojowe miasta ustalenia planistyczne mają korzystny wpływ. Uporządkowanie przestrzeni poprzez wprowadzenie ładu przestrzennego i zwiększenie estetyki krajobrazu oraz funkcjonalności badanego obszaru będzie miało pozytywny wpływ na stan i warunki życia ludzi mieszkających nie tylko w najbliższej okolicy, ale również dla mieszkańców całego miasta. Negatywnym oddziaływaniem

długoterminowym i stałym, pośrednio wpływającym na stan życia ludzi, będzie minimalne zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i jednocześnie zwiększenie stężenia zanieczyszczeń od emitorów liniowych (dróg). Bezpośrednim, negatywnym, długoterminowym oddziaływaniem będą uciążliwości akustyczne związane z wprowadzeniem nowych terenów zabudowy i obsługujących je dróg. Pozytywnym, długoterminowym wpływem na życie ludzi będzie polepszenie infrastruktury drogowej.

ZWIERZĘTA – Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego analizowanych obszarów nie będzie mieć znaczącego wpływu na świat zwierząt, który jest już dość ubogi.

WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE – Projektowane funkcje przestrzenne nie powinny generować istotnych zagrożeń ilościowych i jakościowych dla wód podziemnych i powierzchniowych ponieważ projekt Planu eliminują te zagrożenia poprzez odpowiednie zapisy między innymi poprzez nakaz zachowania standardów jakości środowiska (zgodnie z przepisami odrębnymi), zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej poprzez włączenie do istniejącej sieci miejskiej. Plan nakazuje odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z dachów i terenów utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej i odprowadzenie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Są to wystarczające i zgodne z wymaganiami ochrony środowiska ustalenia i stanowią wystarczające zabezpieczenie wód tego terenu przed wzrostem ilości zanieczyszczeń i zaliczane są do stałych, pozytywnych ustaleń Planu. W obszarze opracowania nie przewiduje się wytwarzania agresywnych ścieków przemysłowych. Teren w większości jest utwardzony (izolacja gruntów), z tego względu przedostanie się ewentualnych zanieczyszczeń do gruntu, a następnie do wód podziemnych jest zminimalizowane. Nieprzewidziane chwilowe zanieczyszczenie wód podziemnych może nastąpić jedynie w pojedynczych, incydentalnych wypadkach podczas realizacji ustaleń Planu, ale mimo to nie powinno to wpłynąć na pogorszenie dotychczasowego stanu jednolitych części wód podziemnych. Ustalenia Planu nie stoją też w sprzeczności z celami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły” (wynikającym z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz działu III ustawy Prawo wodne). Oddziaływania te charakteryzowane są zatem, jako zarówno bezpośrednie jak i pośrednie (czasem skumulowane), o różnym rozmieszczeniu czasowym, ale zawsze lokalnej skali.

POWIETRZE I KLIMAT AKUSTYCZNY – Na podstawie raportu o stanie środowiska województwa lubelskiego za 2017 r. i oceny jakości powietrza w województwie lubelskim za 2016 oraz Programu ochrony powietrza dla miasta Lublina określono stan powietrza dla obszarów będących w opracowaniu. Największymi antropogenicznymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza w obszarze opracowanego planu są zorganizowane źródła emitujące zanieczyszczenia w czasie procesów energetycznego spalania paliw, środki transportu samochodowego, paleniska i kotłownie indywidualnych systemów grzewczych oraz budynków. Duży odsetek zanieczyszczeń stanowią gazy i pyły, głównie pyłu PM10 i PM2,5. Podstawę klasyfikacji stanowiły kryteria określone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2012, poz. 1031). Z raportu o stanie środowiska województwa lubelskiego wynika, iż w Lublinie stężenia większości zanieczyszczeń: benzenu, dwutlenku siarki, dwutlenku i tlenków azotu, tlenku węgla, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu, dotrzymywały norm jakości. Odnotowano przekroczenia 24-godzinnych stężeń pyłu PM10 i benzo/a/pirenu oznaczanego w pyłe PM10, również stężenia pyłu PM2,5 przekraczały poziom dopuszczalny. Oznacza to potrzebę podjęcia działań w celu zmniejszenia emisji pyłów. Pod względem zanieczyszczenia powietrza ozonem stwierdzono przekroczenie poziomu celu długoterminowego ozonu. Z tego względu aglomeracja lubelska została zakwalifikowywana do strefy C. Przypisanie do tej strefy nie oznacza złej jakości powietrza na obszarze całej aglomeracji, a oznacza lokalne

występowanie przekroczeń określonej substancji. Wysokie wartości stężeń pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5} i benzo/a/pirenu występowały prawie wyłącznie w sezonie grzewczym. Umożliwia to wskazanie „niskiej emisji” jako głównej przyczyny ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza. Na utrzymywanie się wysokich stężeń duży wpływ miały niekorzystne warunki meteorologiczne w sezonie grzewczym (niska temperatura, mała prędkość wiatru, wyjątkowo mała ilość opadów). Występuje zatem obowiązek monitorowania stężeń na obszarach przekroczeń.

Wiodącym źródłem uciążliwości akustycznych jest hałas komunikacyjny. Ze względu na położenie obszaru planu przy ulicach o dużym natężeniu ruchu między innymi ul. Kunickiego, ul. Krochmalna i ul. Diamentowa może występować zwiększona zawartość stężeń substancji szkodliwych do powietrza, wywołana emisją zanieczyszczeń ze wzmożonego ruchu samochodów. Drogi te są również głównymi emitorami hałasu. Emisja hałasu w porze dziennej z tych ulic jest duża i wynosi od 75-70 dB w bliskim sąsiedztwie tych dróg i w miarę oddalania się od osi ulic natężenie hałasu maleje w granicy opracowania wynosi od 70-60 dB. Natomiast hałas drogowy LN – wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00) jest niższy i wynosi od 45-55 dB, jedynie w sąsiedztwie ul. Diamentowej wzrasta do 60 dB. Dodatkowym emitorem hałasu na opisywanym obszarze jest komunikacja kolejowa. Miasto Lublin jest ważnym węzłem kolejowym. Przez miasto przebiega linia kolejowa, która łączy Warszawę z granicą państwa w Dorohusku, a dalej z Kijowem. Pozostałe dwie linie wybiegają w kierunkach: południowym oraz północnym. Obszar objęty planem zlokalizowany jest bezpośrednim sąsiedztwie głównej magistrali kolejowej, a w granicach opracowania zlokalizowany jest główny dworzec kolejowy w Lublinie. Kluczowym źródłem hałasu szynowego jest oddziaływanie kół z szyną i zależy on od stanu technicznego torów jak i pociągów. Poziom emisji hałasu kolejowego LDWN (wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz. 18.00, pory wieczoru rozumianej jako przedział czasu od godz. 18.00 do godz. 22.00 oraz pory nocy rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00) jest duży największy w całym Lublinie i wynosi powyżej 75dB w bliskim sąsiedztwie terenów kolejowych i stopniowo zmniejsza się w miarę oddalania do 55db. Zasięg oddziaływania emisji kolejowej jest duży i sięga poza granice planu. Emisja hałasu kolejowego nie wpływa bezpośrednio na środowisko ze względu na istniejące zagospodarowanie o funkcjach głównie przemysłowych, składowych i usługowych. Hałas przemysłowy emitowany jest przez źródła znajdujące się na terenie zakładów przemysłowych, wytwórczych i rzemieślniczych. Źródłami hałasu przemysłowego są maszyny i urządzenia przemysłowe, procesy technologiczne, a także różnego rodzaju instalacje oraz transport wewnątrzzakładowy. Na obszarze objętym projektem planu nie występują emitory hałasu przemysłowego, aczkolwiek zlokalizowane są bliskim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu i głównymi emitorami hałasu są zakłady zlokalizowane wzdłuż ul. Krochmalnej między innymi Stock Polska Sp.z o.o. i Zakłady Przemysłu Ziemiaczanego "Lublin" spółka z o.o. Emisja hałasu przemysłowego wynosi od 70 dB do 75 dB w bliskim sąsiedztwie budynków zakładowych do 55 - 60 dB poza granicami działki zakładu.

Podsumowując, ze względu na brak zabudowy podlegającej ochronie przed hałasem określonej w „Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku” w obszarach objętych opracowaniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przekroczenia emisji hałasu nie zostały odnotowane. W obszarze tym wiodącymi funkcjami są

usługowa, produkcyjna i kolejowa. Natomiast w świetle norm określające poziomów hałasu w środowisku dla istniejącej i projektowanej zabudowy usługowej, produkcyjnej i kolejowej jest bezprzedmiotowe. W tym przypadku obowiązuje jedynie zabezpieczenie właściwego poziomu hałasu w pomieszczeniach do pracy, zgodnie z polską normą.

POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY – Gleba jest ważnym elementem środowiska przyrodniczego, w którym mogą gromadzić się znaczne ilości zanieczyszczeń emitowanych do środowiska. Do najważniejszych czynników powodujących degradację powierzchni ziemi, obniżających wartość użytkową gruntów i pogarszających warunki przyrodnicze należą między innymi przekształcenia terenów o naturalnej rzeźbie w wyniku działalności antropogenicznej. Na opisywanym obszarze występują tereny kolejowe, usługowe, techniczne i tereny zielone. Obszar opracowania w dużym stopniu jest zurbanizowany. Powierzchnia ziemi badanego obszaru charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem. W przypowierzchniowej warstwie występuje materiał pochodzenia antropogenicznego np. gruz, żużel lub materiał pochodzący z procesów technologicznych. Materiały te charakteryzują się niekorzystnymi właściwościami chemicznymi, fizykochemicznymi i fizycznymi. Ze względu na wieloletnie zainwestowanie terenu zarówno pokrywa glebowa, jak i jego rzeźba, są silnie przekształcone. Pokrywą glebową obszaru badań zaliczyć można obecnie do urbanoziemów i industroziemów, czyli gleb przekształconych przez przemysł i gospodarkę komunalną. Ze względu na wyłączenie z produkcji rolnej, przeszłe zagospodarowanie oraz zdeterminowane przeznaczenie, problem zanieczyszczenia gleb na tych terenach jest mniej istotny. Rzeźba terenu również została przekształcona w wyniku procesów inwestycyjnych. W związku z tym projekt planu nie będzie miał wpływu na zmianę stanu pokrywy glebowej obszaru, w miejscach gdzie jest już zagospodarowany. Projekt planu w kwestii zmiany ukształtowania terenu odnosi się jedynie w ustaleniach do terenu 1WS(KDGP), poprzez zakaz zasypywania, przekształcania, zabudowy i kanalizacji rzeki Bystrzycy. Ponadto w terenie 1WS(KDGP) ustalenia planistyczne dopuszczają lokalizację drogi publicznej w formie estakady nad rzeką pod warunkiem nienaruszenia koryta rzeki, co będzie mieć pozytywny skutek długoterminowy. W przypadku nowych inwestycji oddziaływanie bezpośrednie (długoterminowe stałe, ale jedynie lokalne) to przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi opisywanego obszaru związane głównie z wykopami pod fundamenty nowych budynków.

KRAJOBRAZ, ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE – Przekształcenia krajobrazu są nieuniknionym skutkiem rozwoju funkcjonalno-przestrzennego miasta. Jakość przekształceń jest wypadkową ustaleń planu oraz późniejszych procesów realizacyjnych. Pozytywny skutek długoterminowy bezpośredni będzie się wiązał z zastosowaniem określonych w planie warunków dotyczących kształtowania i lokalizacji zabudowy oraz wprowadzeniem określonego ładu przestrzennego, a także określeniem zasad rozmieszczania i dopuszczalnych form nośników reklamowych oraz wprowadzeniem określonego ładu przestrzennego. Ponadto korzystnym oddziaływaniem ustaleń planistycznych jest nakaz zintegrowania budynków z zielenią poprzez nakaz starannego ukształtowania i utrzymania zieleni urządzonej, towarzyszącej budynkom i ciągom komunikacyjnym, w formie zieleni niskiej, średniej i wysokiej. Pod względem przyrodniczym obszar ten nie posiada dużych walorów krajobrazowych. Analizowany obszar przedstawia zróżnicowany krajobraz, z jednej strony występuje tu intensywne zagospodarowanie usługowo-przemysłowe, a z drugiej przestrzeń publiczna w postaci Głównego Dworca Kolejowego i dworca autobusowego stanowiącego główny węzeł przesiadkowy. Ustalenia projektu planu nakazują kształtować tę przestrzeń w sposób zapewniający estetykę i bezpieczeństwo

użytkowników z zastosowaniem rozwiązań zapewniających dostęp osobom niepełnosprawnym. Na analizowanym obszarze znajduje się fragment doliny rzeki Bystrzycy 1WS(KDGP). Ustalenia planistyczne chronią ten obszar między innymi poprzez utrzymanie terenów niezabudowywanych w dolinie rzeki Bystrzycy (zakaz zabudowy na terenach WS). Ogólnie stwierdzić należy, że zapisy projektu planu służą rozwojowi tego fragmentu miasta, a więc wzbogaceniu dóbr materialnych. Na analizowanym terenie zlokalizowane są obiekty będące zabytkami. Szczegółowo zostały wymienione w rozdziale 12.2. Zapisy planistyczne do obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków ustalają:

- nakaz zachowania skali bryły, jej gabarytów i wysokości,
- nakaz zachowania kształtu dachów,
- nakaz zachowania historycznych podziałów pionowych i poziomych elewacji,
- zakaz wykonywania nowych otworów okiennych i drzwiowych ,
- zakaz zmiany kształtu i wielkości otworów okiennych i drzwiowych,
- nakaz utrzymania podziałów stolarki okiennej i drzwiowej,
- nakaz zachowania dekoracyjnych elementów wykończeniowych.

Natomiast fragment terenu 1KK(U, KS), który podlega ochronie konserwatorskiej jako fragment układu urbanistycznego przedmieścia Piaski zw. Kazimierzem, ujętego w Gminnej Ewidencji Zabytków zgodnie z oznaczeniem graficznym na rysunku planu. W obszarze chronionego układu obowiązują:

- nakaz zachowania pozostałości historycznego układu działek,
- nakaz zachowania historycznego układu budynków na działkach.

Część terenu znajduje się w Strefie Ochrony Dalekich Widoków Sylwety Miasta Historycznego – DW - oznaczoną graficznie na rysunku planu do których odnoszą się ogólne zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu projektu planu.

ZASOBY NATURALNE – Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie mieć wpływu na zasoby naturalne. (brak oddziaływania).

OBSZARY CHRONIONE - Na analizowanym obszarze nie występują obszary chronione wskazane w Ustawie o ochronie przyrody. Oddziaływaniem pozytywnym, długoterminowym i stałym ustaleń planistycznych jest nakaz zachowania standardów ochrony środowiska przyrodniczego. Ponadto w planie został wyznaczony Ekologiczny System Obszarów Chronionych (ESOCH). Wyznaczenie strefy ESOCH wraz ze szczególnymi warunkami zagospodarowania terenu umożliwi zachowanie ciągłości struktury przestrzennej wiążącej ze sobą najbardziej wartościowe pod względem przyrodniczym obszary, co również korzystnie wpłynie na stan środowiska przyrodniczego. (oddziaływanie pozytywne, długoterminowe i stałe).

Podsumowując projekt planu w swych ustaleniach przewiduje szereg rozwiązań, których realizacja ograniczy negatywne oddziaływanie na komponenty środowiska. Tak więc w wyniku analizy ustaleń projektu planu można stwierdzić, iż ich przeważająca część wpłynie pozytywnie na stan oraz funkcjonowanie poszczególnych komponentów środowiska. Do najistotniejszych należą ustalenia dotyczące ochrony wód podziemnych, będących najcenniejszym zasobem środowiska obszaru opracowania. Istotne są również ustalenia dotyczące zieleni, gdyż jak wynika z przeprowadzonej analizy ich realizacja skutkuje największym pozytywnym wpływem na komponenty środowiska.

4. USTALENIA ODDZIAŁUJĄCE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000

Brak oddziaływań na obszary Natura 2000 ze względu na położenie w znacznej odległości od tychże obszarów.

5. ZAGROŻENIA POWODZIOWE

Zgodnie z art. 171 ustawy Prawo wodne, przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego obszary stanowią podstawę do planowania i zagospodarowania przestrzennego. Granice obszarów zagrożenia powodziowego, o których mowa w art. 169 uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Obszary, o których mowa w art. 169 ust. 2 obejmują:

1. obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
2. obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
3. obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia:
 - a) wału przeciwpowodziowego,
 - b) wału przeciwsztormowego,
 - c) budowli piętrzącej.

Na badanym terenie potencjalnym zagrożeniem jest powódź. Zjawiska powodziowe w zlewni rzeki Bystrzycy są skutkiem letnich nawałnic. Zainwestowanie miejskie spowodowało wzrost spływów wód powierzchniowych. Z powodu zmniejszenia się możliwości zatrzymania wody w gruncie w czasie opadów i roztopów tworzą się różnej wielkości wezbrania. W pierwszej połowie XX wieku zjawiska powodziowe na obszarze miasta występowały sporadycznie. Po wybudowaniu Zalewu Zemborzyce (1974r) i obwałowaniu rzeki w obszarze zainwestowania, zjawiska powodziowe w większej skali już nie wystąpiły, nawet w ekstremalnie mokrych latach (takich jak rok 1997). Potencjalnym zagrożeniem dla całego miasta jest awaria zapory czołowej na zbiorniku wodnym „Zemborzyce”. Bezpośrednio za zaporą wysokość fali wynosi około 3 m przy napełnieniu zbiornika do rzędnej 179,0 m n.p.m. i 2 m w przypadku awarii zbiornika napełnionego do rzędnej 177,0 m n.p.m. Po przejściu fali pod mostem, prędkość fali i jej wysokość gwałtownie maleje na stosunkowo krótkim odcinku. Na odcinku powyżej mostu kolejowego czyli na omawianym obszarze, wysokość fali awaryjnej może być nieco niższa. Zbiornik „Zemborzyce” w przypadku zniszczenia jego zapory czołowej stanowi duże zagrożenie dla terenów w dolinie rzeki Bystrzycy. Zagrożenie to jest bardzo istotne ze względu na znajdujące się tu tereny zwartej zabudowy miejskiej w strefie ewentualnego zalewu falą awaryjną („Ekspertyza prognozująca skutki fali wodnej wywołanej ewentualną awarią zbiornika” Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego Hydroprojekt). Pozytywnym ustaleniem, długoterminowym jest uwzględnienie w projekcie planu obszaru szczególnego zagrożenia powodzią dla rzeki Bystrzycy w ramach którego obowiązuje zakaz wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe – zgodnie z przepisami odrębnymi. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią w planie obejmują tereny wód powierzchniowych śródlądowych 1WS i tereny zieleni urządzonej ZP. Ponadto w projekcie MPZP występują tereny położone w zasięgu fali awaryjnej w przypadku awarii tamy na zbiorniku retencyjnym Zalew Zemborzycki

są nimi 1KDG, 1E, 1ZP, 1WS(KDGP). Tereny te przede wszystkim mają pełnić funkcję rekreacyjno-wypoczynkową bez trwałej zabudowy lub z jej całkowitym zakazem, co przy ewentualnym zjawisku powodziowym zmniejsza straty materialne. W terenie wód powierzchniowych śródlądowych w celu minimalizacji ewentualnych szkód w środowisku droga publiczna została zaprojektowana w formie estakady nad rzeką pod warunkiem nienaruszenia koryta rzeki.

6. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA ISTNIEJĄCE I PROJEKTOWANE NA TERENIE MIASTA LUBLIN UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH WRAZ Z WYZNACZONYMI STREFAMI OCHRONNYMI

Na przedmiotowych terenach nie występują ujęcia wód podziemnych. Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uwzględnia ochronę wód podziemnych poprzez zapisy odnoszące się do gospodarki wodno-ściekowej.

Projekty MPZP eliminują zagrożenia dla wód podziemnych poprzez:

- nakaz zachowania standardów jakości środowiska – zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakazuje się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, odprowadzenie ścieków komunalnych w oparciu o istniejące i planowane sieci miejskiego systemu wodociągowego i miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej;

Nie przewiduje się występowania znaczącego wpływu ustaleń projektu planu na środowisko wodne, gdyż projekt wprowadza rozwiązania techniczne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, które mają na celu minimalizację ewentualnego negatywnego wpływu.

7. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA JEDNOLITYCH WÓD PODZIEMNYCH I POWIERZCHNIOWYCH, OKREŚLONYCH W „PLANIE GOSPODAROWANIA WODAMI W OBSZARZE DORZECZA WISŁY”

Celem środowiskowym dla jednolitych wód podziemnych, będących obecnie w bardzo dobrym stanie lub potencjale ekologicznym, będzie utrzymanie tego stanu lub potencjału. Dla naturalnej części wód, celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego. Dla silnie zmienionych i sztucznych części wód, celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Cele środowiskowe określone są jako wartości wskaźników dla elementów ogólnych, organicznych oraz nieorganicznych w „Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły”.

W Ramowej Dyrektywie Wodnej, do której odnosi się „Plan gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły” przewiduje się dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w Ramowej Dyrektywie Wodnej),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Przypadkowe skażenia środowiska gruntowo-wodnego (zidentyfikowane zagrożenia nadzwyczajne – wg raportów o stanie środowiska WIOŚ) w wyniku realizacji ustaleń projektu planu praktycznie nie istnieją ponieważ teren objęty planem przeznacza się głównie pod funkcje kolejowe i usługowe nieuciążliwe z nakazem odprowadzania wód opadowych i roztopowych z dachów i terenów utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej. Ponadto ustalenia projektu planu nakazują odprowadzanie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Ustalenia projektu planu eliminują potencjalne niebezpieczeństwo zagrożenia dla jednolitych wód podziemnych i powierzchniowych. Kwestia jednolitych wód podziemnych została opisana w rozdziale 9.4 Stan wód. W przypadku zaistnienia awarii i innych zagrożeń najbardziej prawdopodobne są zagrożenia transportowe, spowodowane wypadkami drogowymi z sąsiadujących ulic obszarów opracowania między innymi ul. Krochmalna, ul. Diamentowa i ul. Kunickiego. W mniejszym stopniu zagrożenie mogą stanowić rozszczelnienia instalacji, przewodów, rurociągów przesyłowych.

Jeśli chodzi o pobór wód i eksploatację wód w przypadku realizacji ustaleń projektu planu należy spodziewać się niewielkiego wzrostu poboru w stosunku do obecnego użytkowania. Analizowane obszary w większości są już zagospodarowane. Położenie w stosunkowo bliskiej odległości od doliny Bystrzycy oraz ogólne nachylenie terenu w kierunku rzeki sprzyja przemieszczaniu się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych. Ustalenia planistyczne ograniczają działania polegające na nielegalnych zrzutach, czy ponadnormatywnej emisji, odnosząc się do standardów jakości środowiska i konieczności wykonania odpowiedniej infrastruktury. Tym samym wpływ ustaleń planu na cele środowiskowe dla jednolitych wód podziemnych i powierzchniowych, określonych w „Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły” można uznać za korzystny. Nowe inwestycje realizowane na podstawie projektu planu wymagają infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, przez co niebezpieczeństwo zagrożenia dla jednolitych wód praktycznie nie istnieje (z wyłączeniem awarii technicznych). W związku z realizacją projektu planu, w tym z powstaniem nowych obiektów usługowych istnieje możliwość zwiększenia poboru i eksploatacji wód w stosunku do obecnego stanu. Ustalenia planistyczne muszą być zgodne z założeniami innych programów i strategii odnoszących się do kwestii rozwoju oraz wymogów ochrony środowiska, w tym do „Planu gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły”. Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodą, którą zauważa się w ostatnich latach może zniwelować negatywne oddziaływanie. Generalnie na obszarze miasta zauważono już tę tendencję spadkową, o czym świadczy zmniejszający się systematycznie zasięg leja depresyjnego w obrębie miasta. Zdecydowana większość wody przeznaczana była na cele przemysłowe. Spadek zużycia wody związany jest z racjonalizacją jej zużycia w przemyśle, likwidacją nadmiernie wodochłonnych technologii, zmniejszaniem strat wody w sieciach wodociągowych. Ustalenia planistyczne muszą być zgodne z założeniami innych programów i strategii odnoszących się do kwestii rozwoju oraz wymogów ochrony środowiska narzuconych w tych dokumentach. Reasumując, nie stwierdzono rozbieżności pomiędzy dokumentami wyższego rzędu a projektem planu. Nowe ustalenia planistyczne ograniczają działania polegające na nielegalnych zrzutach czy ponadnormatywnej emisji, odnosząc się do standardów jakości środowiska i konieczności podłączenia do odpowiedniej infrastruktury technicznej.

8. WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ZMIANY KLIMATYCZNE I BIORÓŻNORODNOŚĆ ORAZ ANALIZA PROJEKTU PLANU POD WZGLĘDEM ZAWARCIA CELÓW I KIERUNKÓW ADAPTACJI DO ZMIAN KLIMATU, OKREŚLONYCH W STRATEGICZNYM PLANIE ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030.

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno - gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również na wzrost gospodarczy.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w okresie do roku 2020 w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych. Wrażliwość tych sektorów została określona w oparciu o przyjęte dla SPA scenariusze zmian klimatu.

Przystosowanie polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań klimatycznych i związanych z tym zjawisk jest obecnie jednym z najważniejszych wyzwań, szczególnie dla administracji szczebla centralnego oraz regionalnego i lokalnego. Pomiedzy zagospodarowaniem przestrzennym a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności – między innymi ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, wzrost ryzyka osuwiskowego, nasilenie procesów erozji wodnej i wietrznej, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego, które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju.

Obszary zurbanizowane stanowią szczególną kategorię w strukturze przestrzeni geograficznej, charakteryzującą się dużą gęstością populacji ludzkiej, a tym samym są bardzo wrażliwe z uwagi na negatywne oddziaływanie antropopresji. Miasta zagrożone są bezpośrednio szczególnie trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę (zagrożenie to może dotyczyć małych miast oraz przedmieść o zabudowie rozproszonej). Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia uwarunkowania przyrodnicze obszaru objętego planem. Wprowadzając nakaz zachowania standardów jakości środowiska – zgodnie z przepisami odrębnymi, określa minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej istotnej dla polepszenia warunków termicznych, jak również przewiduje realizację nasadzeń różnych form zieleni wewnątrz projektowanych funkcji, a więc zapobiega występowaniu negatywnego zjawiska wzrostu temperatury.

Pośrednim zagrożeniem są powodzie z uwagi na to, że większość obszarów metropolitalnych zlokalizowana jest w dolinach dużych rzek. Opady ulewne podobnie jak powodzie stanowią zagrożenie dla infrastruktury miejskiej poprzez podtopienia, osuwiska i zniszczenie ciągów komunikacyjnych, budynków i mienia.

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ze względu na występowanie rzeki Bystrzycy jest zagrożony potencjalnym wystąpieniem powodzi. Obszar szczególnego zagrożenia powodzią w obszarze objętym planem ogranicza się do terenów wód powierzchniowych śródlądowych (WS) i terenów zieleni urządzonej (ZP). W projekcie planu obszary te w większości przeznaczone są pod zieleń w celu zminimalizowania ewentualnych strat materialnych. Jak również projektowana ulica główna ruchu przyspieszonego (KDGP) zaplanowana jest w formie estakady nad rzeką w celu zminimalizowania potencjalnych szkód materialnych w wyniku ewentualnej powodzi i z powodu ochrony koryta rzeki. Ponadto potencjalnym zagrożeniem dla całego miasta jest awaria zapory czołowej na zbiorniku wodnym „Zemborzyce”. Zniszczenie zapory czołowej stanowi duże zagrożenie dla terenów w dolinie rzeki Bystrzycy. Zagrożenie to jest bardzo istotne ze względu na znajdujące się tereny zwartej zabudowy miejskiej w strefie ewentualnego zalewu falą awaryjną. („Ekspertyza prognozująca skutki fali wodnej wywołanej ewentualną awarią zbiornika” Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego Hydroprojekt).

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Sprzyjać realizacji celu głównego i celów szczegółowych będą także działania o charakterze horyzontalnym, w tym działania legislacyjne. Kluczowe zidentyfikowane obszary interwencji legislacyjnej to m. in. wprowadzenie obowiązkowych planów zagospodarowania przestrzennego na poziomie regionalnym i lokalnym, szczególnie dla obszarów powodziowych, zagrożonych podtopieniami i osuwiskami, zurbanizowanych, przyrodniczo cennych oraz strefy wybrzeża i wód przybrzeżnych, z uwzględnieniem aspektów dotyczących obszarów transgranicznych.

Jednym z kierunków działań adaptacyjnych, dążących do osiągnięcia celu jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska, jest ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu. Ochrona różnorodności biologicznej jest niezmiernie ważnym zagadnieniem, ponieważ problem utraty bioróżnorodności narasta wraz z postępującymi zmianami klimatu. Z punktu widzenia ochrony siedlisk najistotniejsze są działania związane z utrzymaniem obszarów wodno - błotnych i ich odtwarzaniem wszędzie tam, gdzie jest to możliwe.

Realizacja zapisów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wpłynie istotnie na klimat obszaru objętego planem, ponieważ uwzględnia on zasady zrównoważonego rozwoju. Projektowane tereny intensywnej urbanizacji wyposażone są w tereny aktywnie biologiczne, przeznaczone pod zróżnicowaną roślinność, a zatem korzystnie wpłyną na bioróżnorodność poprzez wprowadzanie flory dostosowanej do panujących tu warunków siedliskowych i klimatycznych. Obecnie bioróżnorodność tego obszaru jest uboga, gdyż teren ten jest w większości zurbanizowany z minimalnym udziałem powierzchni biologicznie czynnej w postaci roślinności ruderalnej. Aczkolwiek rekompensatą dla tego terenu jest zagospodarowanie doliny rzeki Bystrzycy roślinnością charakterystyczną dla ekosystemów nadrzecznych. Ważnym w kontekście sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego jest kierunek działań - adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie, która ma na celu przygotowanie polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań

klimatycznych i zjawisk z nimi związanych. Jest to kwestią o ogromnym znaczeniu społeczno - gospodarczym. Dlatego działania w tym zakresie powinny zmierzać do objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającym właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów. Również kierunek działań - miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu, obejmuje działania dotyczące polityki przestrzennej uwzględniając konsekwencje zmian klimatycznych dla miast. Ich wynikiem powinna być m. in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przygotowuje przestrzeń terenu do mogących ulec zmianie warunków klimatycznych, uwzględniając aspekty geologiczne, wodne i przyrodnicze tego terenu. Dbając o korzystne warunki aerostatarne projekt planu ustala zaopatrzenie w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Jak również mając na uwadze właściwe warunki wodno – sanitarne wprowadza nakaz odprowadzania wód opadowych i roztopowych z dachów i terenów utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej oraz nakaz odprowadzenia ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Dodatkowo wprowadzając tereny zielone, zapobiega drastycznym zmianom klimatycznym i ogranicza możliwości wystąpienia ryzyk z nimi związanych.

9. WPLYW USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ PRZED HAŁASEM, OBSZARÓW OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA, GOSPODARKI WODNO – KANALIZACYJNEJ I GOSPODARKI ODPADAMI

Tereny podlegające ochronie przed hałasem - w projekcie planu wyznaczony został jeden teren podlegający ochronie przed hałasem, dla którego został ustalony standard akustyczny na podstawie Rozporządzenia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowiska (Dz. U. z 2014, poz. 112 j.t.) dla terenu zieleni urządzonej 1ZP miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustalił standard akustyczny jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Obszary ograniczonego użytkowania – w granicach objętych projektem planu nie występują obszary ograniczonego użytkowania wraz istniejącym i wymaganym sposobem ich zagospodarowania zgodnie z Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018, poz. 799 z późniejszymi zmianami).

Gospodarka wodno – kanalizacyjna - nowe ustalenia planistyczne zaproponowane w projekcie planu ograniczają działania polegające na nielegalnych zrzutach, odnosząc się do standardów jakości środowiska. Odprowadzenie ścieków komunalnych w projekcie planu opiera się o istniejące na tym terenie sieci miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej. Ponadto plan ustala odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo do gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi. Projekt planu ustala zaopatrzenie w wodę z istniejącego miejskiego systemu wodociągowego w oparciu o istniejącą sieć.

Gospodarka odpadami – projekty miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie określa szczegółowo zasad gospodarki odpadami, określają to przepisy odrębne między innymi Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016, poz. 1987 z póź. zm), Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2017.1289 z póź. zm), a także zawarte są w „Planie gospodarki odpadami” (MIOŚ UM Lublin, kwiecień 2004).

XV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Rozwiązania w zakresie ochrony środowiska:

- nakaz zachowania standardów jakości środowiska – zgodnie z przepisami odrębnymi;
- wyznaczenie zasięgu Ekologicznego System Obszarów Chronionych (ESOCH) obejmującego tereny zielone;
- nakaz stosowania roślinności typowej dla ekosystemów dolin rzecznych;
- zakaz zasypywania, przekształcania, zabudowy i kanalizacji rzeki Bystrzycy;
- ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub z terenów nieutwardzonych, powierzchniowo do gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ustala się zaopatrzenie w gaz, wodę oraz odprowadzenie ścieków komunalnych w oparciu o miejskie sieci gazowe, wodociągowe i kanalizacji sanitarnej;
- ustala się zaopatrzenie w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;

Rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej:

- ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną za pośrednictwem miejskiego systemu elektroenergetycznego z możliwością rozbudowy lub przebudowy układu zasilającego i przesyłowego lub indywidualnych źródeł energii elektrycznej zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ustala się obsługę telekomunikacyjną zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi po wymaganej rozbudowie lub przebudowie sieci i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej;
- ustala się zaopatrzenie w wodę, gaz oraz odprowadzenie ścieków komunalnych w oparciu o istniejące i planowane sieci miejskiego systemu wodociągowego, sieci gazowniczych średniego ciśnienia i miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej;
- ustala się zaopatrzenie w ciepło z miejskich sieci ciepłowniczych po wymaganej rozbudowie lub indywidualnych źródeł ciepła zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, własnych systemów zagospodarowania wód opadowych lub z terenów nieutwardzonych powierzchniowo do gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszcza się przebudowę istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej kolidujących z projektowanym zagospodarowaniem terenu i układem komunikacyjnym na podstawie przepisów odrębnych.

Rozwiązania w zakresie obsługi komunikacyjnej i parkingowej plan ustala:

- minimalną liczbę miejsc parkingowych;
- ustala się wskaźniki parkingowe do obliczania zapotrzebowania inwestycji na miejsca parkingowe dla samochodów osobowych;
- w zakresie komunikacji – zmiany projektów planów ustalają podstawową obsługę komunikacyjną z dróg publicznych zlokalizowanych w obrębie i sąsiedztwie zmian planów;

Rozwiązania eliminujące i ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko:

- minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej, liczonej w stosunku do powierzchni działki budowlanej;
- tworzenie obszarów zieleni urządzonej;
- nakazuje się staranne ukształtowanie i utrzymanie zieleni urządzonej, towarzyszącej budynkom i ciągom komunikacyjnym, w formie zieleni niskiej, średniej i wysokiej;
- dopuszczenie lokalizacji drogi publicznej w formie estakady nad rzeką pod warunkiem nienaruszenia koryta rzeki w terenie 1WS(KDGP);

1. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Rozwiązania zaproponowane w projekcie planu są wynikiem analiz wielu propozycji rozwiązań podczas procesu projektowania. Po analizie wariantowej jest wybierany wariant projektu, który spełniają najbardziej optymalne rozwiązania. Dlatego też przedstawiony projekt planu oceniony zostały jako rozwiązanie najbardziej optymalne.

XVI. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin w rejonie ulicy Krochmalnej i linii kolejowej została opracowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2017.1405 z póź. zm).

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje w swym zakresie problematykę wskazaną przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego zgodnie z art. 57 i 58 w/w ustawy. Informacje zawarte w prognozie dotyczą podstawy do wykonania prognozy jakim jest przystąpienie do sporządzenia projektu planu. Ponadto obejmuje metodykę sporządzania, na podstawie materiałów wyjściowych, opisu charakterystyki obszaru opracowania, określenia zmian oraz ustalenie wpływu zaproponowanych funkcji na stan środowiska w przypadku zrealizowania i niezrealizowania ustaleń planistycznych. Odniesienie do obszarów Natura 2000 ma charakter ogólny, ze względu na brak położenia w terenie opracowania. Dalekie sąsiedztwo tych obszarów oraz program, który zostanie wprowadzony w zapisach planistycznych nie będzie miał wpływu na obszary Natura 2000. Prognoza przedstawia stan środowiska przyrodniczego na podstawie opracowań wyjściowych oraz charakterystykę środowiska przyrodniczego obejmującą poszczególne komponenty środowiska takie jak budowa geologiczna, rzeźba, klimat, fauna i flora. W prognozie przedstawiono obecne użytkowanie terenu oraz ustalenia zaproponowane w projekcie planu. Przedstawiono ogólne założenia projektu w aspekcie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony i kształtowania środowiska, obsługi komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej.

Szczegółowa analiza projektu planu w kontekście zagrożeń dla środowiska została przedstawiona tabelarycznie, jako analiza poszczególnych funkcji terenu. Dotyczyła ona zarówno wpływu na środowisko pod

kątem propozycji zawartych w projekcie planu, jak i dotychczasowego sposobu użytkowania. Ponadto wykonano analizę wpływu ustaleń planistycznych na komponenty środowiska wymienione w Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Uchwalenie dokumentu planistycznego w analizowanym obszarze jest niezwykle istotne. Dotychczas teren nie był objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W 2008 roku została podjęta uchwała nr 491/XXV/2008 w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w rejonie ulic: Dworcowej, Krochmalnej, 1-go Maja, Al. Zygmuntowskiej i Piłsudskiego, w jej granicach znalazły się wówczas m.in. także tereny kolejowe (tereny zamknięte). Zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami tj. treścią Art.4 ust.3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym cyt.: „W odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy.” Stąd też dla terenów kolejowych w rejonie ul. Krochmalnej nie było możliwe określenie przeznaczenia terenu i zasad jego zagospodarowania. Sytuacja prawna uległa zmianie w październiku 2010 r., kiedy to w Art.4 po ust.3 dodano ust.4 w brzmieniu: „Przepisów ust.3 nie stosuje się do terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu.” W oparciu o tą dyspozycję obecnie możliwe jest określenie przeznaczenia terenów kolejowych i ustalenie zasad ich zagospodarowania w planie miejscowym. Jest to szczególnie ważne dla zabezpieczenia powiązań funkcjonalnych pomiędzy terenami oraz znacznie korzystniejsze dla miasta niż samo wyznaczenie granic. Tereny te położone są wewnątrz tkanki miejskiej dość intensywnie zainwestowanej, zatem określenie ich przeznaczenia, zasad zagospodarowania, powiązań komunikacyjnych, zaopatrzenia w sieci infrastruktury technicznej jest celowe i pożądane. Ponadto ze względu na ochronę środowiska, zachowanie ładu przestrzennego oraz rozwój zrównoważony niezwykle istotne jest wprowadzenie ustaleń planistycznych, aby mogły one regulować gospodarkę przestrzenną, zapobiegać chaotycznemu zagospodarowaniu tego terenu oraz kształtować i chronić środowisko przyrodnicze. Ustalenia planistyczne pozostają bez znaczącego negatywnego wpływu na stan środowiska w stosunku do stanu istniejącego, gdyż zmiana jest w dużej mierze usankcjonowaniem istniejącego stanu zagospodarowania. Obszar objęty planem usytuowany jest w obszarze historycznie kształtowanym głównie w relacji do istniejącej linii kolejowej. Z tego względu obecne zagospodarowanie terenu jest intensywne. Projekt planu proponuje szeroki wachlarz usług. Uporządkowanie tego obszaru i wprowadzenie zasad zagospodarowania stwarza nowe możliwości rozwojowe, niweluje niekorzystne wrażenia estetyczne tej części miasta. Ważnym aspektem zagospodarowania jest zlokalizowana w obszarze planu dolina rzeki Bystrzycy. W jej sąsiedztwie projekt planu wyznaczył teren zieleni urządzonej ZP. Natomiast obszar doliny rzeki Bystrzycy ustalenia planu chronią ten teren 1WS(KDGP) poprzez zakaz zasypywania, przekształcania, zabudowy i kanalizacji, a dopuszczona lokalizacja drogi publicznej będzie realizowana w formie estakady nad rzeką pod warunkiem nienaruszenia koryta rzeki. Ponadto w obszarze objętym planem występują zabytki. Ustalenia planistyczne chronią te obiekty wprowadzając zasady ich zagospodarowania. Wnioskiem końcowym prognozy jest stwierdzenie, że projekt planu porządkuje zagospodarowanie tego terenu, szczególnie w rejonie głównego dworca kolejowego. Duże znaczenie terenów objętych projektem planu wynika przede wszystkim z ich lokalizacji w strukturze funkcjonalno-przestrzennej

miasta, co wymaga określenia warunków dotyczących kształtowania i lokalizacji zabudowy, zagospodarowania terenu oraz zasad zachowania ładu przestrzennego, a także określenia zasad rozmieszczania i dopuszczalnych form nośników reklamowych. Projekt planu uwzględnia strefy zalewowe terenów położonych w dolinie rzeki Bystrzycy i ustala sposób ich zagospodarowania zgodnie przepisami odrębnymi, co ma wpływ na zachowanie ochrony zdrowia i mienia mieszkańców. Ustalenia planistyczne pozytywnie wpłyną również na uporządkowanie zagospodarowania terenów usługowo-kolejowych. Nie przewiduje się oddziaływań znacząco negatywnych tj. powodujących zasadniczą zmianę określonych parametrów jakości środowiska, istotnego zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, istotnych barier dla migracji zwierząt, zagrożenia dla chronionych obszarów przyrodniczo cennych, w tym dla celu i przedmiotu ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralności tego obszaru.

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 4.09. DO 25.09.2018 R.

Ewa Pyryt

Urząd Miasta Lublin

Wydział Planowania

referat ds. Ochrony środowiska w MPZP

Lublin, dnia 24.08.2018 r

OŚWIADCZENIE AUTORA

dziela pt.: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLIN DLA OBSZARÓW POŁOŻONYCH W REJONIE ULICY KROCHMALNEJ ORAZ LINII KOLEJOWEJ.

1. Oświadczam, że zgodnie z art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* posiadam niezbędne kwalifikacje do wykonania wyżej wymienionego dokumentu w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.
2. Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

INSPEKTOR

mgr Ewa Pyryt

.....
Podpis Autora